SRS REPUBLIŠKI
SEKRETARIAT ZA
INFORMACIJE
LJUBLJANA
BEOGRADSKA CESTA 20

CELJSKI TEDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 4. FEBRUARJA 1966 — LETO XXI. — ST. 5 CENA 50 DIN PAR

PRIZNANJE VZORNIM VOZNIKOM. V CELJSKEM NARODNEM DOMU JE PRED DNEVI KOMISIJA ZA VARNOST PROMETA PRI OBČINSKI SKUPŠČINI PODELILA DVAINDVAJSETIM VOZNIKOM PLAKETE V ZNAK PRIZNANJA ZA VZORNO VOŽNJO. PLAKETE SO DOBILI VOZNIKI IZ CELJSKEGA PODJETJA PREVOZNIŠTVO, AGROPROMET TER INGRADA IN AMD ŠLANDER. MED VOZNIKI SO TUDI VOZNIKI PROMETNE MILICE.

POSNETEK PRIKAZUJE PREDSEDNIKA KOMISIJE LUDVIKA PAVČIČA V TRENUTKU, KO PREDAJA PLAKETO VOZNIKU JOŽETU ŠPESU. DOSLEJ JE KOMISIJA PODELILA PREKO 50 PLAKET.

(Foto: V. DAVID)

PREŠERNOVA PROSLAVA V CELJU

Občinski svet Zveze kulturno prosvetnih organizacij pripravlja s prosvetnim društvom France Prešeren proslavo v počastitev slovenskega kulturnega praznika. Prešernova proslava bo v torek, 7. februarja ob 19.30 v Slovenskem ljudskem gledališču. Sodelovali bodo pihalni orkester železničarskega prosvetnega društva France Prešeren, mešani pevski zbor istega društva in člani Slovenskega ljudskega gledališča.

V počastitev slovenskega kulturnega praznika pa bo 8. februarja v mladinskem klubu v Celju še klubski večer, na katerem bodo kulturni spored pripravili gimnazijci, kot kaže, pa se ga bo udeležil tudi Matej Bor, ki bi mladini naj govoril o slovenski poeziji, s posebnim poudarkom na delež dr. Franceta Prešerna.

Bilo bi prav, če bi se obeh prireditev občani Celja in okolice udeležili v čim večjem številu ter tako počastili spomin našega največjega pesnika.

OBČINSKA KONFERENCA SOCIALISTIČNE ZVEZE ŠENTJUR

NAJVEČ O KMETIJSTVU

V soboto je bila v Šentjurju konferenca občinskega odbora SZDL, ki so se je udeležili tudi zvezni poslanec Sergej Kraigher in republiška poslanca Vera Hlastec in Milan Loštrk.

Konferenca je v glavnem dosegla svoj namen. Udeleženci so največ razpravljali o problemih družbenega samoupravljanja, predvsem o kmetijstvu kot najvažnejši panogi gospodarstva v občini. Uvodni referat je imel predsednik občinskega odbora SZDL Stane Kozjan, ki je med drugim poudaril, da so v občini v obdobju od zadnje konference beležili pomembne uspehe zlasti pri organizacijskem utrjevanju organizacije, pa tudi v vsebinskem pogledu, ki je šlo za uveljavljanje samoupravnih oblik in zastopanje splošnih družbenih koristi. Kritičen odnos občanov do negativnih pojavov pri sprejemanju raznih načrtov in zakonskih predpisov dokazuje, da bi občani želeli več upoštevanja njihovih predlogov.

V gospodarskem razvoju občine niso dosegli vse, kar bi lahko. Tako je zlasti industrija dosegla dobre rezultate, čeprav so se pogoji gospodarjenja poslabšali ob močnem porastu cen reprodukcijskega materiala.

(Dalje na 2. strani)

S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE V CELJU

SPREJEM ODLOŽILI

Na zadnji seji celjske občinske skupščine, ki jo je vodil Janez Kovačič, podpredsednik občinske skupščine, so odborniki med drugim razpravljali tudi o odloku o prispevku za uporabo mestnega zemljišča. Ker gre za odlok, ki bo pomenil finančno obremenitev občanov in ker bodo s tako zbranimi sredstvi v celjski občini poskušali rešiti nekatere najnujnejše komunalne probleme, so odborniki menili, da bi o tem aktu morali razpravljati občani na zborih volivcev. Zato so odlok sicer sprejeli, postavili pa so pogoj, da se za ali proti odloku izjasnijo tudi občani. Na podlagi njihovih pripomb bodo predlagani odlok na eni prvih sej spremenili ali pa dopolnili.

Ob tej priložnosti so odborniki sprejeli tudi odlok o minimalnih tehničnih normativih za vzdrževanje stanovanjskih hiš v družbeni lastnini in o načinu delitve sredstev za investicijsko in tekoče vzdrževanje. Določili so razmejitev med investicijskim vzdrževanjem hiš in tekočim vzdrževanjem. Gre za to, da bi naj večja popravila krili iz sredstev namenjenih za investicijsko vzdrževanje hiš, manjša popravila pa naj bi plačali stanovalci sami.

ZBORI VOLIVCEV V CELJSKI OBČINI

ZA ŠEST ODSTOTKOV VIŠJI PRORAČUN

Na zborih volivcev v celjski občini — začeli so se te dni — občani razpravljajo o proračunu občinske skupščine. Čeprav so ob tej priložnosti namenili govoriti tudi o odloku o uporabi mestnega zemljišča, so sklenili to razpravo preložiti na nekoliko kasnejši čas, kajti materiale, objavljene v Celjskem tedniku je treba dopolniti predvsem še z načrtom razdelitve sredstev, ki bi se zbrala potem, ko bi odlok stopil v veljavo. Šele na ta način bodo lahko občani govorili o umestnosti odloka, ki bi zanje prav gotovo pomenil določeno finančno obremenitev.

Po predvidevanjih se bo letošnji proračun celjske občinske skupščine zvišal samo za okoli 6 odstotkov. Zato je razumljivo, da tudi v tem obdobju ne bo mogoče rešiti številnih komunalnih problemov. Pa tudi priporočilo o skrajni štednji v vseh tistih organizacijah, ki jih v glavnem financirajo iz proračuna, bi veljalo upoštevati. Na to so občani še posebej močno opozorili.

Medobčinsko sodelovanje

Pred dnevi je bilo v Slovenskih Konjicah posvetovanje o programih dela občinskih odborov SZDL Celje, Žalec, Velenje, Mozirje, Šmarje pri Jelšah, Laško in Slovenske Konjice. Ob tej priložnosti so se udeleženci posvetovanja pogovorili tudi o medobčinskem sodelovanju in o oblikah razprav o gradivu za oba kongresa. Seveda pa so razpravljali tudi o tezah novega statuta SZDL Jugoslavije.

V celjski občini so v programu dela Socialistične zveze za prihodnje obdobje še posebej poudarili pomen javne razprave o proračunu, priprave na razprave o kmetijstvu in o zdravstvenem zavarovanju kmetov, analizo delovanja krajevne samouprave, oceno delovanja Zveze mladine na delo mladih ljudi v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah itd. V Slovenskih Konjicah nameravajo poleg nekaterih drugih vprašanj obravnavati problematiko v zvezi s stanovanjsko reformo, ker je dosedanja naglica povzročila nekatere nepravilnosti. Govorili pa bodo tudi o financiranju šolstva. V Žalcu bodo obravnavali še probleme turizma in gostinstva, družbeno aktivnost inteligence. Pri obravnavanju medobčinskega financiranja so sklenili, da se bodo organizacije Socialistične zveze zavzele za zagotovitev sredstev za šolstvo druge stopnje ter za financiranje tiska.

Zunanjepolitični simpozij

Celjska delavska univerza bo v tem mesecu izvedla štiri predavanja v okviru svojega simpozija. Tako bo 9. predaval glavni urednik Dela Jože Smole o jugoslovanski zunanji politiki, 11. direktor agencije Tanjug za Slovenijo Franček Drenovec o Vietnamu, v ponedeljek 14. t. m. član CK ZKS Mitja Ribičič o problemih delavskega in komunističnega gibanja danes, in v četrtek, 17. februarja odgovorni urednik Naših razgledov Bogdan Capuder o vprašanjih enotnosti komunističnega gibanja in konflikt med Sovjetsko zvezo in Kitajsko. Dnevno bosta po dve predavanji ob 8. uri zjutraj in 15. uri popoldne. Doslej je prijavljeno že preko 300 mladih ljudi.

VREME

Do 5. februarja sorazmerno toplo vreme. Okrog 6. februarja ohladitev s snežnimi padavinami in nastop mraza. Ponovne snežne padavine pričakujemo med 11. in 13. februarjem.

VSE CENJENE STRANKE PONOVNO OBVEŠČAMO, DA SMO SE PRESELILI V GLEDALIŠKO ULICO 2 (PRITLIČJE LEVO). NOVI NASLOV JE TOREJ: CELJSKI TEDNIK, CELJE, GLEDALIŠKA ULICA 2, POŠTNI PREDAL 161, TELEFON: 23-69.

VEČER FRANA ROŠA

Celjska delavska univerza in slavistično društvo sta se odločila, da bi predstavila Celjanom nekatere vidnejše pesnike in pisatelje, ki so delovali ali še delujejo v Celju. Prvi večer 10. februarja bo posvečen Franu Rošu, ki je vse svoje življenje in delo posvetil Celju. Tu je bil tudi vzgojitelj mnogih generacij. Njegova dela bodo brali poleg avtorja še znani gledališčniki. Večer bo ob 19.30 v veliki dvorani Narodnega doma, za šolsko mladino pa ga bodo priredili dopoldne in popoldne.

POPOLNEJŠE KMEČKO ZAVAROVANJE

ZDRAVJE KMETOVALCEV

Na vsem razsežnem področju nekdanjega celjskega okraja bodo v dneh do 15. februarja izvedli nove volitve v skupščino komunalne skupnosti socialnega zavarovanja kmetov. S tem bodo realizirana najnovejša določila zakona, ki tudi za kmetovalce uvaja popolno zdravstveno zavarovanje.

Skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja kmetov bo na našem območju štela 35 članov, vključevala pa bo kmetijske zavarovance devetih občin: Žalca, Celja, Šentjurja, Šmarja pri Jelšah, Mozirja, Slovenskih Konjic, Laškega, Sevnice in Brežic. Potemtakem se bo tudi »teritorialno« ujemala s skupnostjo socialnega zavarovanja delavcev.

(Dalje na 3. strani)

Franc Mohorič

Pred dobrimi dvajsetimi leti se je rodil v Breznem pri Vitanju. Dela v štorski železarni. Če zavrtite telefonsko številčnico — 3, 1, 7, 1 ali dva, tri in se oglasi. Glas, kot da bi zvonove lomil. To je on, FRANC MOHORIČ.

Če je neobvezno, rad pojem, pravi.

V prihodnjih dneh gre nekaj dni na dopust. Smučat. Pod Kremžarjev vrh. Lani je prehodil začetni del transverzale. Letos bo nadaljeval vse do Logarske doline. Vsako leto po nekaj.

Sedela sva v njegovi sobi in se pogovarjala. Drug drugemu sva prižgala cigareto in paberkovala. Ko se je zasmejal, smeje se pogosto — je globoko donelo po sobi. Tako globoko, kot poskuša prodreti v temo in jo — vso dojeti.

Franc je slep. SLEP.

Nekdo mi je nekoč rekel, da je možnost ena proti tisoč, da bi lahko zdravniki v Švici Francu povrnili vid vsaj na levem očesu, s katerim nekoliko loči svetlobne odtenke. Toliko, da bi lahko razlikoval tudi barve. Toda kdo jamči, da ne bi ob neuspehu izgubil še to trohico svetlobne megle? Verjetno za to Franc ne gre v Švico. Obredel je že mnogo zdravnikov.

Rad se smejem, če je neobvezno, pravi.

Tisti, ki imajo zaradi slepote kompleks manjvrednosti, so občutljivi in se le s težavo vključujejo v življenje. Sam sem tak značaj, da se s tem ne ukvarjam. Zdi se mi, da je mimo tega toliko stvari, za katere je vredno živeti.

Takrat, ko začuti, da je utesnjen med stenami se s prijateljem odpravi. Kamorkoli. Ure in ure pešačita, se pomenkujeta. Visoko zravnan, obrnjen nekolikio v desno z dolgimi koraki požira svet. Odkriva ga okrog sebe in v sebi, zato je bogat.

Ljubezen? Kakor je čas in kakšen je kraj. V pijanosti ti je vsak človek dober, pravi. Zdi se mi, da v to sam ne verjamem, vem pa, da bo jutri točno ob določenem času šel preko ulice, nekoliko po strani in pil tisto malo svetlobo, ki mu jo tudi delo nudi.

Nani

Vse, kar ni obvezno — imam rad, pravi.

V Čuprijski ulici, v novem bloku brez številke, verjetno bi naj bila tam enaindvajseta, v pritličju na desni strani — je samo en vhod v stanovanje s štirimi sobami. Če se ne motim. V prvo sobo se je v ponedeljek vselil nov tovariš. Malo naprej, mimo kuhinje, na desni strani je Francova soba.

obrazi

PISMA
PISMA
PISMA

TEDNIKU

TEŽKO JE PISATI O HULIGANIH, ČE JIH NE POZNAŠ

Kljub temu naslovu bi, podobno kot so pred menoj že storili pri CT, še sam dodal nekaj čisto svojih misli o tem fenomenu, kot bi ga radi imenovali strokovnjaki, ki preučujejo mlade in njihova odstopanja od življenjskih načel. Ta namreč naš povprečen državljan sicer spoštuje in se ravna po njih.

Naša družba ima neka načela, nek kodeks, ki sega od ustave pa preko različnih zakonov in pravil do morda nenapisanih idej, ki se jim podreja mnogo ljudi. Moral bi napisati — vsi ljudje, vendar temu ni tako. Med njimi je menda večji del odraslih kot mladine. Pri mladih delamo problem, fenomen itd. zato ker ta vprašanja ugotavljajo, preučujejo in s sankcijami rešujejo odrasli. Vsega tistega, kar so in še delajo odrasli, pa ne načenjamo, vsaj ne tako odkrito, da ne govorimo o prizadevnosti, ker je zato cela vrsta olajševalnih okolnosti, med njimi tudi ta, da so bili v mladosti drugače vzgojeni — v drugačnem družbenem redu itd. Tu vidite, se mi zdi obravnava takšnega problema nepravična, nepravična toliko, kolikor sodijo mnogokrat o teh vprašanjih ljudje, odrasli, ki tudi sedaj še ne ravnajo po naših pisanih kodeksih.

Res, da je to, kar sem napisal, težko dokazati, vendar recimo, že sama delitev osebnega dohodka poraja na desetine mikromoralnih deformacij.

Kaj pa počno mladi? V večini primerov gre, za prestopke, kot tatvine, vlome, fizične napade, uničevanje družbene lastnine, prostitucijo in še kaj. V podobnem vrstnem redu bi bilo možno našteti kazniva dejanja odraslih. Samo, odrasli so si pri tem že mnogo bolj »formirane« osebnosti, ki na tak načni prejmejo (verjetno?) tudi višje kazni za svoje prekrške. Ob tem pridemo do ključnega vprašanja, namreč: zakaj obravnavati problem mladih prestopnikov (samo zato, ker jih še lahko drugače in boljše vzgojimo?) in problem odraslih. Družba je celota. Mladi in odrasli žive v sredini, ki vpliva na tisoče smeri razvoja. Rana torej ni samo pri mladih, rana boli vse nas. Želimo, da mladi ne bi bili še slabši, vendar kaj le delamo, da bi ne bili še slabši? Pravimo — mi nismo bili taki in podobno, pa saj smo vendar odrasli. Stvari ne nameravamo v celoti poenostaviti s tem — starejši dobri, mlajši še boljši, vendar kanček rensice je v tem in zato se moramo mi vsi potruditi, da bo bolje.

Pa še nekaj me mori. Vsi radi govorimo: naši mladini nudimo vse, pri tem pa ne vem, če jih je v Celju kaj, s katerimi bi se mladi lahko pogovorili o svojih težavah in problemih. Pogovorili odkrito, sistematično, večkrat. Da, veliko lepih fraz imamo na jeziku. Pa da se prav razumemo, to je le eno poleno v grmadi, ki jo imenujemo prestopništvo.

J. Zupančič

KDO JE KRIV?

Gradim si hišo. Lani oktobra sem vlival ploščo na klet, pri čemer sem uporabljal cement Fabrike cementa general Janković Šar PC 250. Ker se ta cement suši zelo počasi (kar sem izvedel šele kanseje), mi je plošča zmrznila. Rad bi vedel, ali bi moralo biti poleg cementa posebno navodilo za uporabo in kdo bi ga moral dati — trgoavnia ali tovarna? Kdo mi naj povrne nastalo škodo? Alojz Lemež, Cirkovce 8 Velenje

Kolikor gre za poseben cement, bi po našem mnenju morala trgovina, ki ga prodaja, poskrbeti za ustrezno navodilo. Tako kot trgovina sama ne bi smela kupovati »mačka v žaklju« (ali v tem primeru pač?), ga ne more kupovati niti potrošnik. Ta ima poleg vsega pravico, da nekurantno blago tudi vrne, vendar v tem primeru ne gre za to. Trgovina, ki bi verjetno morala nositi stroške za nastalo škodo, lahko razen tega v svoje opravičilo najde vrsto vzrokov, čeprav pa bi verjetno težko zanikala, da cementa ne bi bila dolžna opremiti z navodilom. Poskusite se vseeno obrniti nanjo.

OBČINSKA KONFERENCA SZDL ŠENTJUR

NAJVEČ O KMETIJSTVU

(Nadaljevanje s 1. strani)

Industrija občine se dokaj uspešno vključuje tudi v mednarodno menjavo in prispeva 65 odstotkov vsega letnega izvoza občine.

S kmetijstvom se v šentjurski občini preživlja še slaba polovica prebivalcev. Kmetijski kombinat kot nosilec socialistične proizvodnje je edina organizacija, ki skrbi za sodelovanje z zasebnimi proizvajalci, čeprav tudi v tej smeri v zadnjih letih ni večjega napredka in bo zato zastaviti vse sile za povečanje blagovne proizvodnje. Kombinat je v lanskem letu ustvaril 2,3 milijarde starih dinarjev prometa. V zasebni kmetijski proizvodnji je čutiti zlasti pomanjkanje delovne sile, kar ne vpliva ugodno na blagovno proizvodnjo. Močno se je v zadnjem času razmahnilo kmečko izobraževanje v okviru delavske univerze, ki nudi mladim proizvajalcem konkretne napotke pri domačem gospodarjenju.

Na področju šolstva je v občini uspelo urediti najbolj pereče probleme, zlasti kar zadeva materialni položaj, hkrati pa izboljšati tudi kvalifikacijsko strukturo prosvetnega kadra.

Po besedah predsednika občinskega odbora SZDL Staneta Kozjana bo posvetiti več pozornosti vprašanjem obveščanja občanov, saj se dogaja, da gredo pomembni sklepi ali odločitve dostikrat mimo njih.

V razpravi je sodelovalo veliko diskutantov. Med njimi je ing. Jože Bučar govoril o problemih zasebnih kmetijskih proizvajalcev in problemih davčnega poslovanja, Janez Rauter o izobraževanju članov samoupravnih organov in kmetijskih proizvajalcev, Milan Loštrk pa o problemih defektne mladine in novem republiškem zakonu o kmečkem zavarovanju. Na področju občnie je 68 otrok, za katere bi bilo potrebno šolanje v ustreznih zavodih. Zvezni poslanec Sergej Kraigher je v svoji razpravi opozoril zlasti na vlogo SZDL v sedanjih pogojih in na pomanjkljivosti pri izvajanju socialističnih načel v praksi. Ko je govoril o reformi, je dejal, da bo treba vložiti še mnogo naporov za dosego ciljev, ki smo jih zastavili.

Konferenca je ob zaključku izvolila devetnajstčlanski občinski odbor in 4 delegate, ki bodo zastopali šentjursko organizacijo na VI. kongresu SZDL.

Pred dnevi so imeli člani zveze borcev v tovarni emajlirane posode svoj letni obračun. Iz poročila predsednika je razvidno, da je organizaciji v minulem obdobju uspelo v sodelovanju z vodstvom delovnega kolektiva rešiti nekatere pereče probleme. Tako so večje število borcev, katerih zdravstveno stanje ne dovoljuje velikega delovnega tempa, premestili na druga delovna mesta. Poleg tega so obdarili večje število borčevskih družin in uskladili osebne dohodke borcev, tako da se je število tistih, ki prejemajo pod 60.000 dinarjev občutno zmanjšalo. Posnetek prikazuje delovno predsedstvo med poslušanjem referata. (Foto: V. David)

Zbori volivcev v konjiški občini

PRISPEVEK IZGLASOVALI

V teh dneh sta bila na območju občine Slovenske Konjice sva zbora volivcev, in sicer v Zrečah ter v Konjicah. V obeh krajih so občani obravnavali predlog o uvedbi komunalnega prispevka, spremembo stanarin in ostale lokalne probleme.

Najživahneje so povsod govorili o komunalnem prispevku. Tako so zahtevali pojasnila o višini, pa tudi o namenu trošenja teh sredstev. Komunalni prispevek bi plačevale gospodarske organizacije — za površine, ki jih imajo v upravljanju, uporabniki stanovanj pa bi ta prispevek plačevali po površini stanovanjskega prostora in od gradbenih zemljišč na ožjem območju vsakega kraja. Denarni zneski so seveda različni, za občane najpomembnejše pa je gotovo določilo, ki predvideva 150 starih dinarjev letno na kvadratni meter stanovanjske površine. Komunalni prispevek bo namenjen za ureditev različnh komunalnih del, kot na primer cest, vodovodov, kanalizacij itd. Z nekaj nad 15 milijoni dinarjev pa prav gotovo ne bo mogoče uresničiti vsega, kar občane žuli. Zato pa so povdarili, da bo treba tako zbrana sredstva uporabiti za najnujnejša dela.

POLITIČNA ŠOLA PO NOVEM

LETOŠNJA VEČERNA POLITIČNA ŠOLA, KI SO JO SKUPAJ ORGANIZIRALE VSE POLITIČNE ORGANIZACIJE V CELJU, IZVAJA PA JO CELJSKA DELAVSKA UNIVERZA, SE NEKOLIKO RAZLIKUJE OD DOSEDANJIH, KI IMAJO V CELJU ŽE SKORAJDA DESETLETNO TRADICIJO.

Bistvena razlika je predvsem v tem, da je vsebina zelo aktualna, predavatelji — znani strokovnjaki pa so porok za dobro kvaliteto. To je pritegnilo tudi večjo pozornost in zaupanje v to koristno idejno-vzgojno obliko dela vseh političnih organizacij. Letos so trije oddelki — sindikata, ZK in mladine, ki štejejo okoli trideset slušateljev. Šola bo trajala še dober mesec, slušatelji se zbirajo trikrat tedensko, tako da bo vseh predavanj skupaj za okoli 125 ur.

Program šole je za vse oddelke enoten in se razlikuje le v enem poglavju, ki govori o političnih organizacijah. Osnova je enaka, vse politične organizacije pa bodo dodale še nekaj specifičnih oblik in metod dela. Prvi del predavanj se je imenoval »aktualni problemi samoupravljanja«. Tu je bilo največ govora o organizaciji podjetij in vseh samoupravnih organov v delovnih kolektivih. Drugi del predavanj je zajel teme iz ekonomske problematike v luči pogojev samoupravljanja. V okviru teh predavanj so predavatelji razložili večino ekonomskih kategorij v okviru gospodarske reforme, poslovno sodelovanje, zaščito pri delu, probleme delitve dohodka in podobno.

Poglavje o družbeno ekonomski probmelatiki celjske občine je osrednje in najobsežnejše. V tem poglavju so zajete vse gospodarske panoge od industrije, kmetijstva in terciarnih dejavnosti do družbenih služb, kulture in dela mladine v vseh oblikah. Predavanja bodo zaključena s pregledom svetovnih dogajanj ter metodologije dela.

Sedanja vsebina večerne politične šole v Celju se od preteklih razlikuje predvsem v izredno močni aktualizaciji celotne snovi. Historicizma skorajda ni. Prav tako je izostalo obsežno poglavje iz preteklih let o razvoju delavskega gibanja. Oboje so predavatelji v skrajšani obliki posredovali pri ostalih poglavjih. Tako je snov zanimiva zlasti še zato, ker so se predavatelji posvetili predvsem aktualnim problemom v primerjavi s problemi delovnih organizacij, iz katerih so slušatelji. J. Z.

ZABELEŽENO ZA VAS

ZA STANOVANJE GRE

Dragi bralci!

Gornji naslov nima nikakršne zveze z istoimensko komedijo, čeprav je res, da bi utegnil nositi tudi komične elemente. Gre v resnici za stanovanje. Za stanovanje namreč, ki je bilo kupljeno, a je baje že več mesecev prazno, kajti njegov lastnik ima drugje še eno stanovanje. Težave so najbrž v tem, ker je to stanovanje v neki stolpnici v Celju, ono drugo pa v drugi občini.

Da ne bo kdo rekel, da gre za vmešavanje v notranje zadeve podjetja, ki gotovo ve, zakaj mora kakšen njegov vodilni član imeti dvoje stanovanj (saj ga je, ker ve, tudi kupilo), je treba vsekakor pritrditi resnici, da pač lahko navsezadnje podjetje, ki ima dovolj denarja, dela, kar hoče. Ne glede na reformo. Točno, toda človeka upravičeno zanima — kdo pa je tisti, ki ustvarja denar? Zakaj ne bi mogel imeti dvoje stanovanj na primer preprosti delavec? Že slišim konstruktivno vprašanje: ja, kako bi ga pa vzdrževal? To je vsekakor problem, ampak še večji problem je po moje tudi v tem, ker kdo morda še enega stanovanja nima! Ker bi ga lahko imel, če kdo drug ne bi imel dva! Vidite, v tem je stvar.

Zdi se, da bo reforma morala reformirati tudi kakšno tako mentaliteto, ki v svoji »široki dimenzionalnosti« ne ve več, kaj je družbeno moralno in kaj ne. Vsa čast zaslugam in sposobnosti, saj je res, da jih marsikje še ne cenimo dovolj, toda se vam ne zdi, da so naturalije v obliki dveh stanovanj vendarle malce previsoko plačilo? Vse, kar je prav, in do tja, do koder je tudi prav. Človeško bi bilo, če bi nosilec dveh stanovanjskih pravic zadržal zase samo eno stanovanje (četudi ono drugo še morda ni opremljeno), drugega pa odstopil kakšnemu članu kolektiva, ki ga morda nima ali pa stanuje v slabih stanovanjskih razmerah. Kaj mislite?

Kozorog

PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVET

Spet je zagrmelo v Vietnamu. Po več kot enomesečnem drobnem spopadanju, ki sta imeli v njem obe strani dvakrat po nekaj dni »počitka«, so zdaj ameriška letala spet sesula bombe na ozemlje DR Vietnam. Ves svet je ta dogodek pričakoval z deljenimi mnenji in bolj ko se je nagibala domneva v korist Amerike, češ saj ne bodo tega storili, toliko bolj so zdaj vsi presenečeni. Kaj je vzpodbudilo Johnsona za takšno odločitev? Kaj ga je opogumilo, da je razširil bojišče v razsežnost, ki je enaka nekdanjemu na južni Koreji? ZDA so osmešene, zares, četudi s svojo diplomacijo v varnostnem svetu skušajo prepričati svet, kako si želijo mir v Vietnamu. Gre za vprašanje, če se bosta predstavnika obeh Vietnamov srečala na razpravi o vietamski vojni v varnostnem svetu, ali ne. Mimo bombnih napadov so se Američani odločno spopadli za glavno cesto, ki teče ob vsej obali Južnega Vietnama. To cesto so bolj kot ne obvladovale osvobodilne sile in je Američani niso mogli uporabljati. Prav ta zagrizena borba za to glavno cesto je lahko dokaz, da so se Američani tokrat odločili za bolj ko ne totalno vojno, ki bi naj očistila ozemlje Južnega Vietnama. Toda ta poteza ne bo všeč raznim severnim sosedom.

Kakor so ponekod verska, drugod politična prepričanja povod za razne spopade, tako so v Belgiji zelo pogosti nacionalni spopadi, ki so prišli do izraza tudi v zadnjih demonstracijah rudarjev, v katerih je bil en rudar mrtev več pa huje ranjenih. V Franciji pa so še vedno v hudi zadregi zaradi ugrabitve ben Barke, ki zanj še ni znano, če je morda še živ. Toda zaradi njegove ugrabitve se bo reorganizirala francoska policija, v Alžiru po so študenti organizirali velike demonstracije proti kralju Hasanu II. Marokanski zunanji minister Ben Hima pa zavrača obtožbe proti notranjemu ministru Ufkiru, ki naj bi bil kriv za usodo ben Barke.

V Indoneziji so sicer že pred dnevi začeli izpuščati politične zaporniike, a verjetno le zategadelj, da so zdaj prenapolnjene zapore lahko napolnili s pripadniki kitajske manjšine. Mnogi terjajo tudi, da bi vlada ukrepala proti kitajskim dopisnikom, ki niso v času nemirov samo neprimerno poročali, temveč so se vanje celo vmešavali.

Ob zaključku XI. kongresa KPI so se bolj ko kdajkoli v zadnjem času izkazala skupna hotenja partije in njena enotnost, s čimer so bili dokončno odpravljeni vsi dvomi o razcepljenosti delavskega gibanja v najbolj napredni italijanski stranki. Za generalnega sekretarja so spet izvolili Luigija Longa.

TEMELJNI ZAKON O DELOVNIH RAZMERJIH IN STATUTI

STARE IN NOVE PRAVICE

PREVELIKA NAČELNOST IN INDIVIDUALNOST

ORGANIZACIJSKO POLITIČNI ZBOR SKUPŠČINE SRS JE USTANOVIL ZAČASNI ODBOR ZA PROUČITEV UREDITVE DELOVNIH VPRAŠANJ IN SPLOŠNIH AKTOV DELOVNIH ORGANIZACIJ. PRED DNEVI SO IMELI NA OBČINSKI SKUPŠČINI RAZGOVOR O TEH VPRAŠANJIH POSLANEC ORGANIZACIJSKO-POLITIČNEGA ZBORA SRS **VLADO CRESNIK**, TAJNIK ObSS **VILI SKRT** IN PREDSEDNIK STATUTARNE KOMISIJE ObS CELJE **JANEZ KOŠČAK**. RAZGOVORA STA SE UDELEŽILA SE PODPREDSEDNIK ObS CELJE **JANEZ KOVAČIČ** IN TAJNIK ObS CELJE **OSKAR NAGLAV**.

Iz razgovora lahko povzamemo, da je v celjski občini uskladilo svoje statute s Temeljnim zakonom o delovnih razmerjih do roka (1. januarja letos) šele nekaj delovnih organizacij, medtem ko domnevajo, da jih je še precej, ki se tega usklajevanja še sploh niso lotili. Tudi v teh statutih, kolikor jih je pregledala statutarna komisija občine Celje, ugotavljamo zelo načelne določbe, marsikje enostavno prepisana določila iz TZDR, prav tako pa je očitno, da se s statuti ukvarjajo v glavnem posamezniki in organi upravljanja samo posledično potrjujejo spremembe v statutih. Še dosti bolj kočljivo nastane vprašanje ustreznosti statutov takrat, kadar takšen statut sestavlja nekdo izven podjetja.

Nadaljnji korak v delavski samoupravi, ki bi ga morali zdaj že povsod uveljavljati, je uskladitev pravilnikov s statuti v delovnih organizacijah. To bi morale delovne organizacije opraviti do 8. aprila. Ob dejstvu, da je doslej dostavilo občinski komisiji za statute spremenjene statute komaj trideset delovnih organizacij, se lahko vprašujemo, kako bodo uveljavljali nadaljnji postopek in zelo verjetna je domneva, da bodo tudi zdaj levji delež opravili pravniki ali sekretarji v podjetjih, samoupravni organi pa bodo samo potrjevali.

Po teh prvih ugotovitvah bi bilo nujno, da bi v prihodnjem obdobju delovne organizacije pospešile izdelavo usklajenih statutov in da vsaj ob vsklajevanju pravilnikov s svojimi statuti izhajajo iz večje razprave s člani kolektivov. Videti je, da so doslej dosegli v večini podjetij bolj živahne in široke razprave samo ob izdelavi pravilnikov o delitvi osebnih dohodkov, čeprav v tem področju zapažamo v glavnem razpravljanje post festum, torej, takrat ko je pravilnik že pripravljen za sprejem, namesto da bi o zasnovah pravilnika najprej razpravljali, šele potem izdelali osnutek in ga znova predebatirali pred dokončnim sprejemom.

Z veliko pozornostjo so se v razgovoru dotaknili tudi določil ob razpisih. Ugotavljamo lahko, da je večina razpisnih pogojev prilagojena zdajšnjim razmeram, kar vsekakor ni najbolj zadovoljivo s težnjami večje produktivnosti in splošnih uspehov. Enako so načeli vprašanja o razporejanju delavcev na delovna mesta, o poskusni dobi, o organih in postopkih za disciplinsko ukrepanje in podobno.

Zaključki tega razgovora dokazujejo, da so delovne organizacije posvetile zakonskim spremembam vse premalo skrbnosti in so večidel ostale pri načelnosti, ki v konkretnem delu podjetja ni mogoče. Zavedati se moramo, da je TZDR zares temeljna listina, ki ne ustreza posameznim pogojem in specifičnostim posameznih delovnih organizacij, zaradi česar lahko pride do primerov, ko člani kakšnega kolektiva ne bodo mogli uveljavljati svojih pravic iz preprostega razloga, ker jih statut njihove delovne organizacije ne bo vseboval.

Občinski sindikalni svet, ki je že doslej spremljal vse delo ob spreminjanju statutov in drugih aktov v posameznih delovnih organizacijah, bo v kratkem pripravil skupaj z zborom delovnih organizacij občinske skupščine analizo o vseh teh problemih, o katerih naj bi potem razpravljali proti koncu februarja ali v začetku marca. Ta analiza in razprava bo morda učinkovito prispevala k uveljavljanju splošnih upravnih in samoupravnih aktov v delovnih organizacijah in prekinila z dosedanjo prakso bolj ko ne administrativnega določanja pravic in dolžnosti članov v delovnih kolektivih.

Mnogo zanimivega o kaktejah

USPELI PREDAVANJI AVSTRIJSKEGA STROKOVNJAKA V LAŠKEM IN CELJU

Hortikularni društvi v Laškem in Celju sta pred dnevi poskrbeli za svoje člane — ljubitelje in gojitelje kaktej — pravcato poslastico za ta letni čas. V Laško in Celje sta namreč povabili na predavanje o pravilni vzgoji kaktej priznanega strokovnjaka Franza Muika iz Weiza v Avstriji. Le-ta je imel zanimivo predavanje s prikazovanjem diapozitivov najprej (minuli petek zvečer) v Laškem. Na predavanje je prišlo več kot 200 ljudi. V soboto pa je F. Muik predaval o kaktejah celjskim gojiteljem. Tudi tu je prikazal blizu 250 barvnih diapozitivov kakih 200 različnih vrst cvetočih kaktej. Navzoči v pretesni dvoranici KZ v Miklošičevi ulici ob pogledu na pravcato mavrico barvnih cvetov večkrat niso mogli skriti svojega navdušenja. Za toliko lepih cvetov od rjave do bele barve, kar zmorejo edinole kakteje, je malo od navzočih doslej vedelo.

Predavatelj je v skoraj dveurnem predavanju in v razgovoru o praktičnih vprašanjih gojenja kaktej med drugim povedal, da gojijo v družinski vrtnariji v Weizu izključno kakteje — 1500 različnih vrst. Letno pripravijo za prodajo od 120.000 do 140.000 kaktej. Obisk avstrijskega strokovnjaka za kakteje v Laškem in Celju je bil dobrodošel številnim ljubiteljem tudi zato, ker so si lahko nabavili več novih vrst kaktej, ki jih je F. Muik pripeljal s seboj v svojem kombiju. Posamezne kakteje je bilo moč kupiti za 1000 do 2000 starih dinarjev.

K.

Pod Konjiško goro ne bodo več nosili vode

VODOVOD V ŠPITALIČU

Z lastnim delom prihranili milijone

V Špitaliču in okoliških krajih ob vznožju južnega dela Konjiške gore so prebivalci že marsikaj uredili sami, a med njihove zadnje večje uspehe šteje vsekakor napeljava vodovoda, ki so ga gradili z lastnimi silami. Kopali so s krampi in lopatami. Četudi je bilo težavno, ko so naleteli na kamen. Tedaj so si morali pomagati z dleti in kovaškimi kladivi.

Z veliko voljo so zmogli vse težave, saj so se zavedali, da jim bo dosti laže, ko bo voda sama pritekala v hiše, namesto da bi jo morali še vedno nositi tudi po nekaj sto metrov daleč, kar je bilo posebej nevšečno v dneh, ko se pri domačih opravilih porabi veliko vode. Četudi niso šteli, koliko je njihovo delo vredno, vendarle lahko domnevamo, da bi bilo sicer potrebno odšteti kar lepe vsote, če bi jim ta dela opravil kdo drug.

Pridobitev vodovoda bo omogočila v prihodnje tudi dosti bolj ugoden razvoj turizma in zato prebivalci Špitaliča in okolice že zdaj razmišljajo, kako bi si uredili turistične sobe. Ljudje predvidevajo, da bi mogli s turizmom lepo uspeti, saj bi bili zanj pogoji skozi vse leto. Poletje bi nudilo turistom prijetne sprehode po okoliških gričih, ki bi bili pozimi spet prikladni za smuko. Toda v razvoj turizma ne nameravajo kar na slepo, temveč bi si radi ogledali tovrstno ureditev v Savinjski dolini, ki je v turističnem razvoju dosegla že lepe uspehe.

V. L.

OB RAZPRAVAH O SKRAJŠANEM DELOVNEM ČASU

USTAVA DOVOLJUJE 5 LET

TODA DO APRILA LETOS BI MORALI IZDELATI AKCIJSKE PROGRAME

Po načelnih računih domnevamo, da je v Jugoslaviji okoli 400 podjetij, ki so uvedla 42 urni tednik. Številka je sicer majhna, a ob anketi, ki so jo pred nedavnim izvedli v 139 delovnih organizacijah s skrajšanim delovnim časom, so ugotovili, da je med njimi sedem podjetij, ki so zmanjšala obseg proizvodnje, 22 jih je imelo manjšo produktivnost, a štiri so imela manjši neto-proizvod.

Strokovnjaki so po izvedeni analizi skušali ugotoviti, v čem so razlogi za tovrstne neuspehe v naštetih podjetjih. Ugotovili so, da v večini teh podjetij sploh ne razmišljajo, kaj šele, da bi kaj ukrenili za dejansko skrajšanje delovnega časa, temveč da je pri njih v glavnem dnevna tema razgovora, kako bi prebrodili reformo, četudi v notranji organizaciji niso storili še takorekoč ničesar.

Drugo skupino predstavljajo tiste delovne organizacije, ki še niso začele niti misliti na to, kako bodo prešle na skrajšan delovni čas. Večidel se mnoga vodstva podjetij izgovarjajo, saj nam daje ustava pet let časa, da uredimo to vprašanje. Ta odgovor je pri nas postal že značilen, saj z vsako stvarjo odlašamo do zadnjega trenutka, potem pa se lotimo sprememb na vrat in nos, zaradi česar so potem posledice neizbežne.

Do aprila bi namreč morala podjetja sprejeti akcijske programe za prehod na 42 urni tednik, a v večini primerov se v teh pripravah kažejo napake nekdanje prakse. Vsi razgovori in priprave ostajajo v krogu »političnih aktivov« in strokovnih kolegijev, namesto da bi sprožili najširšo razpravo med člani delovnega kolektiva. Enako so se lotili prehoda na 42 urni tednik tudi v podjetjih, ki pdaj ne kažejo najboljših uspehov.

Posebne strokovne komisije so v podjetjih ugotavljale, da so povsod tam, kjer so se pred odločitvijo za skrajšan delovni čas posvetovali na široko s proizvajalci, dosegli tudi večje uspehe, kakor poprej z rednim delovnim časom. Mar ni potlej nujno, da bi začeli v naših kolektivih pravočasno razmišljati o teh vprašanjih in jih temeljito razčistili, preden potem sklepajo nekaj minut pred dvanajsto? April je blizu, a razprave in priprave za sprejem akcijskih programov v naših kolektivih so sila redke in zato bomo morali vsaj zdaj odločno v široko razpravo, da ne bi ponavljali starih napak.

POPOLNEJŠE KMEČKO ZAVAROVANJE

ZDRAVJE KMETOVALCEV

V KRATKEM VOLITVE V ORGANE SOCIALNEGA ZAVAROVANJA KMETOV

(Nadaljevanje s 1. strani)

Organizacijo in izvedbo volitev so prevzele krajevne organizacije Socialistične zveze, ki so povsod opozorile na velik pomen bližnjih volitev. Skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja kmetov bo razpolagala in upravljala z milijoni in milijoni dinarjev, ki jih bodo prispevali kmetijski zavarovanci po stopnji od katastrskega dohodka. Zato je prav, da z vso pozornostjo izberejo kandidate, ki bodo pravzaprav vodili politiko nadaljevanja in uporabljanja teh sredstev. Ponekod so kmetovalci že govorili o kandidatih; omenjali so imena preudarnih ljudi, ki so si že s svojim dosedanjim delom pridobili zaupanje občanov.

Precej ostrih pripomb pa je med kmetijskimi proizvajalci sprožilo tisto določilo zakona, ki daje volivno pravico samo lastnikom posestev, ne pa tudi odraslim družinskim članom. Mnogi so menili, da je taka odločitev krivična.

V celjski občini bodo na teh volinih enotahl izvolili prav toliko članov skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja kmetov. Prva volilna enota obsega področje krajevnih organizacij Celja, Svetine, Štor, Pod gradom, Medlog, Ostrožno, Dobrovo in Lokrovec ter Smartno v Rožni dolini. Druga volilna enota zajema naselja Lokovine, Dobrne in Strmca, medtem ko tvorijo Vojnik, Škofja vas, Ljubečna, Trnovlje in Frankolovo tretjo volilno enoto. Večina kandidacijskih zborov bo 6. februarja, nekaj pa jih bo še teden dni kasneje. Kmetijski proizvajalci pa bodo hkrati opravili tudi volitve. Bilo bi prav, da se jih udeležijo vsi, saj bodo ob tej priložnosti uresničili eno svojih najpomembnejših pravic.

Kot smo izvedeli na tiskovni konferenci, ki jo je organiziral celjski zavod za socialno zavarovanje, so priprave za volitve že ponekod opravljene. Tako je bilo že minulo sredo zborovanje in volitve v mozirski občini, na območju celjske občine bodo volitve in zborovanja 6. in 13. februarja, v šentjurski občini so volitve v teh dneh in pa 13. februarja. V Šmarju predvidevajo, da bodo volili 6. in 13. februarja, prav tako pa tudi v Konjicah. V brežiški občini 12. in 13. na vseh 13 voliščih. V Laškem bodo 13. februarja ob 8. uri.

I. B.

ZA 30 % VEČJI OD

V zadnji številki smo pod tem naslovom objavili nekaj podatkov o gibanju osebnih dohodkov v celjski občini v letu 1965. Med besedilom smo omenili, da je povprečje 80.000 dinarjev doseglo še Elektro Celje. Dopolniti moramo, da velja to povprečje samo za tisti del podjetja Elektro Celje, ki je na območju občine Celje, sicer je povprečje osebnih dohodkov v celotnem podjetju Elektro Celje samo 67.425 dinarjev.

POHIŠTVO PO ŽELJI

Vsak dan skrbneje si ljudje opremljajo svoja stanovanja. Pri tem pa jih poskušajo urediti tako, da bodo v njem resnično lahko sprostili in spočili svoje telesne in duševne moči. Kljub temu, da je na našem trgu že precej različnega pohištva, pa mnogi vendarle ne najdejo tega, kar so si zamislili. Takim zahtevam bi lahko ustregla obrt, ki pa bi naročniku morala znati tudi pomagati izbirati. S to nalogo se v Celju že dalj časa bavi obrtno podjetje Mizar, ki je še pred kratkim poslovalo pod imenom Mizarstvo in kolarstvo. Mizar ima svoje poslovalnice v Stanetovi ulici in v Aškerčici ulici. To obrtno podjetje, ki je v lanskem letu zabeležilo okrog tisoč poslovnih primerov, opravlja najrazličnejša dela. Izdelujejo opremo za lokale, notranjo pohištveno opremo in stavbeno pohištvo. Zanimivo je, da v Mizarju izdelujejo pohištvo po načrtih, ki jih stranka prinese s seboj, ali pa jih naročijo pri svojih zunanjih sodelavcih. Eden teh je tudi ing. Jure Plahutar iz Zavoda za napredek gospodarstva, ki pravi o delu Mizarja takole:

»Prepričan sem, da je to podjetje sposobno izdelati vse vrste opreme in da lahko zadovolji še tako zahtevnega naročnika. Predvsem pa je pomembno to, da se v podjetju drže rokov in da je njihovo delo solidne kvalitete. Opremili so že več trgovskih lokalov v Celju — na primer dve Centrovi samopostrežbi, lekarno Center, Elektrotehno, Slovenijašport in druge. Opremo so naredili tudi za laboratorij tovarne emajlirane posode in za pionirsko knjižnico. Sicer pa izdelujejo vse vrste pohištva, tudi posamezne kose. Pri svojem delu sodelujejo z nekaterimi kooperanti in to tako, da skupaj izdelajo tudi tako pohištvo, ki je opremljeno s kovinskimi, steklenimi ali kakšnimi drugimi dodatki. Naročniku torej ni treba skrbeti za nadaljnjo obdelavo, vse to prevzame Mizar. Imajo pa še eno novost. Ker je precej ljudi, ki radi sami dokončno obdelajo kakšen kos pohištva, sprejemajo v delo tudi takšne kose, ki jih samo strojno obdelajo. Tak polizdelek lahko naročnik dokonča sam. Pri mizarju pa lahko kupi tudi najrazličnejše količine potrebnega materiala.«

Tako meni o delu Mizarja ing. Jure Plahutar, Njegove pohvalne besede pa bi lahko potrdili tudi nekateri drugi, ki so z delom obrtnega podjetja Mizar zelo zadovoljni.

OD VSEPOVSOD

LJUBNO OB SAVINJI: Nogometaši Partizana, ki so v jesenskem delu tekmovanja v CNP II. razred zasedli prvo mesto, so že začeli z rednimi treningi. Želja igralcev in navijačev je, da bi tudi v spomladanskem kolu tekmovanja ostali na tem mestu ni se tako plasirajo v I. razred CNP.

MOZIRJE: Občinska zveza za telesno kulturo je med zimskimi počitnicami po vseh šolah v občini organizirala smučarske tečaje, ki jih je obiskalo okrog 150 šoloobveznih otrok. Že lani so nabavili za 400 tisoč dinarjev smuči, letos pa so med šole razdelili še 500 tisoč dinarjev. Odločitev je pravilna, tembolj ker so v teh krajih vsi pogoji za to zvrst športa, saj so v treh večjih krajih celo smučarske vlečnice.

SLOVENSKE KONJICE: V letošnjih predavanjih o obrambni vzgoji bodo največ govorili o nalogah prebivalstva pri elementarnih nesrečah. Na različnih področjih so se odločili temeljiteje obravnavati tiste nesreče, ki jih je največ. Tako na poplavnih terenih več govorijo o poplavah, v hribovitih o plazovih itd. Predavatelj Maks Korber ponazoruje posamezne stvari tudi z diapozitivi.

SLOVENSKE KONJICE: Kmetijska zadruga je pripravila program strokovnega in družbeno ekonomskega izobraževanja za svoje zaposlene.

ORGANIZACIJSKI NEDONOŠENČEK?

Pred leti smo rekli: celjski industrijski bazen potrebuje za delovne ljudi in če hočete tudi za razvoj turizma — rekreacijske centre. Na Golovcu, Gričku, v Frankolovem in na Svetini, ob Celjski koči... Minilo je nekaj let. Ob morju imamo nekaj sto postelj, lastnih, kooperacijskih in še kakšnih. Vsaka pomeni več sto tisoč dinarjev investicij, Celjska koča in Svetina pa zaživita samo ob nedeljah...

Obiskali smo več znanih športnih in turističnih delavcev, da bi izvedeli, kako daleč je z ureditvijo tega idealnega zimskošportnega — turističnega rekreacijskega centra CELJSKA KOČA-SVETINA. Na naša vprašanja so tokrat odgovarjali: direktor mariborske vzpenjače FRANC ČOP, predsednik smučarskega kluba DRAGO ZADRAVEC, član komisije za izgradnjo centra RUDI STROHMAEIR, predsednik planinskega društva DUŠAN GRADIŠNIK in idejni projektant ing. arh. JOŽE KOPITAR.

CT: Tovariš Čop, vi ste seznanjeni z naravnimi pogoji za razvoj turistično rekreacijskega centra na Svetini in Celjski koči. Kaj menite o tem?

F. ČOP: »Čudi me, da je to še danes v Celju na dnevnem redu. Tu ni mogoče reči ničesar, kar ne bi šlo v prilog za razvoj srednje velikega turistično-rekreacijskega centra. Tu nimaš kaj reči. Ta stvar je izkristalizirana, toda če nekdo noče nečesa videti — to ne vidi!«

CT: Kaj bi po vašem mnenju morali najprej narediti?

F. ČOP: Vsekakor se zediniti. Vsi pristojni činitelji bi morali najti »skupen jezik«. To je prvo!«

CT: Verjetno ste sezanjeni, da so bili pripravljeni že idejni programi. Po našem mnenju je bistvo v nečem drugem; imamo občutek, kot da ne vidimo pomena rekreacije.

F. ČOP: »Ne smemo pozabiti, da bi ustvaritev oziroma zgraditev rekreacijsko-turističnega centra ustvarila in omogočila gospodarsko osnovo turizmu in rekreaciji sami.

Dejstvo je, da edino zimski športniki in edino v zimski rekreaciji rekreacije potrebni ljudje sami sebi plačujejo usluge, ki jih koristijo. To je vsekakor velika razlika od nogometa, pa če hočete tudi v razmerju do lahke atletike in ostalih športnih panog, v katere mora družba v celoti vlagati sredstva ali jih pa regresirati. Čudi me, da vodstvo tako močnb atletskega centra dovoljuje treninge v zasmrajenem celjskem ozračju — čudovita okoliška pobočja pa ostanejo prazna. Pri tem pa ne mislim samo na razvijanje vrhunskega športa, temveč na množičnost, na rekreacijo delovnega človeka. Mi smo doslej govorili veliko preveč le o rekreaciji v poletnem času, pozabljali pa smo na rekreacijo v zimskem času«.

CT: Gradnja rekreacijskega centra bo vsekakor vezana na investicijska sredstva. Kdo bi naj po vašem mnenju največ prispeval?

F. ČOP: »Vsekakor tiste gospodarske organizacije, ki bi od njega imele največ koristi. Sicer sem pa prepričan, da je v Celju dovolj agilnih pobudnikov za razširitev in ureditev zimskega športnega ter rekreacijskega centra, ki ga ne moremo ločiti od letnega. Prepričan sem tudi, da bodo ti ljudje našli primerne posege in investicije. Če govorimo o turistično-rekreacijskem centru potem najprej sredstva za žičnico-sedežnico, ki bi zmogla preza tem za ureditev dovoza, kolikor tem za ureditev dovoza, kolikor vem, je polulski most voda odnesla...«

CT: Kolikšne naj bi bile po vašem mnenju investicijske naložbe, glede na razmere in potrebe?

F. ČOP: »Upoštevati bi bilo treba, da snežne razmere pri Celjski koči in Svetini niso tako idealne, da bi si lahko privoščili predrage investicije. Vsekakor pa ima Celje po mojem mišljenju lepo možnost, predvsem pa vse pogoje za ureditev srednjevelikega zimskošportnega — rekreacijskega centra.«

CT: Tovariš Zadravec, če se ne motimo, ste bili pred leti izvoljeni v pripravljalni odbor za izgradnjo rekreacijskega centra »Celjska koča — Svetina«. Ali bi nam hoteli povedati, zakaj se po tolikih letih ta zadeva ni premaknila z mrtve točke?

D. Zadravec: »Takrat, ko smo začeli s to mislijo, je občina imenovala posebno komisijo. Pripravili smo že načrt. To je bilo pred leti. Občinska skupščina ni imela pravega razumevanja vse do pred dvema letoma. Sedaj je stvar nekoliko drugačna. Za program se je med tem ogrelo že tudi nekaj drugih ljudi — tudi v političnem življenju imajo posluh — to je že nekaj. Toda pravega vodstva, organizacije, ki bi stvar prijela moško v roke — ni bilo. Uspeh pa vidimo.«

CT: Nekateri so mnenja, da gospodarske organizacije še vedno premalo store za rekreacijo zaposlenih.

D. ZADRAVEC: »Če bi bilo v Celju tako močno gostinsko podjetje, potem gostinsko podjetje. Ker pa tega ni, bi po mojem morala to prevzeti gospodarska organizacija, ki se ukvarja s prometom — Izletnik ali Kompas. Seveda ob pomoči ostalih gospodarskih organizacij.«

CT: Na zadnjem medmestnem srečanju smučarskih reprezentanc mesta Zagreba in Celja, kjer so bili naši smučarji slabši, je bilo baje veliko razočaranja. Ali bi to lahko povezali s pogoji, v katerih se razvija celjsko smučanje?

D. ZADRAVEC: »Tako je. Brez žičnic lahko vrhunsko smučanje zapakiramo.«

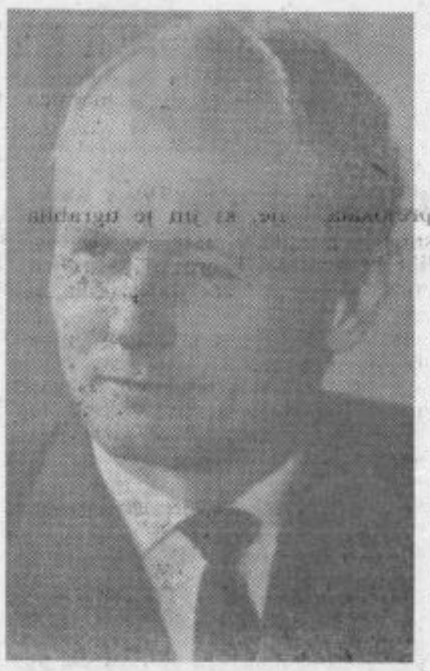

Franc Čop

CT: Če poenostavimo, spada smučanje poleg plavanja in planinstva v tiste panoge, ki lahko aktivirajo, ne glede na starost, največjo množičnost. Kljub temu pa so te panoge še vedno le domena nekaterih ljudi!

D. ZADRAVEC: »Vsekakor. Vse dokler ne bomo tudi v te panoge, za katere ne moreš trditi kaj je rekreacija in kaj turizem — vlagali ustrezih sredstev, in ne aktivirali našega delavca — do ta čas ja. Toda to ima varljiv videz.«

CT: «Zlobneži trde, da so naši gostinci zadovoljni s sedanjim stanjem in da ne kažejo prevelike smelosti za nadaljnji razvoj, niti navdušenja za perspektivne posege. Kaj menite vi o tem?

D. ZADRAVEC: »Če bodo tako dolgo sejali o tem, kje in kdo naj ima nočno zabavišče ali rekreacijski center — potem smo na tleh. Podobno kot turistično društvo. To je rak rana pri nas v Celju. Imam občutek, da se preveč izživljajo v maškaradah in problemih okrog nje ali v barvnih razgledinicah, na večje in širše stvari pa pozabljamo oziroma jih zanemarjamo.«

CT: Tovariš Gradišnik, vi ste že vrsto let v vodstvu planinskega društva, ki ga lahko pojmujemo tudi kot množično rekreacijo. Kaj mislite o skupnem rekreacijskem centru pri Celjski koči, ki je doslej spadala pod okrilje planinskeskega društva? Tu mislimo predvsem na pogoje in razvoj zimskošportnega — rekreacijskega centra Celjska koča — Svetina?

D. GRADIŠNIK: »Mi preveč govorimo. Misel o rekreacijskem centru Celjski koči in na Svetini je že stara pet let. Narejeni so bili že idejni projekti. Od takrat pa do danes še nismo praktično ničesar naredili. Vsa vlaganja, kolikor jih je bilo, se dajo po vrednosti primerjati z vlaganji v kak gostinski obrat.

Da je Celje za širši in ne samo tranzitni turizem zanimiv kraj — nam je znano že od nekdaj. Da je bil pred vojno turizem v Celju bolj razvit — to je kljub pogostemu govoričenju dejstvo! Kajti tako, kot je danes, brez sleherne zabave, brez večjih prireditev — bi bila utopija zahtevati kaj več, kot pa samo tranzitni turizem.

Tak rekreacijsko-turistični center je v Celju nujen. To tembolj, ker imamo zanj idealne naravne pogoje. Prva naloga za uresničitev te zamisli je približanje centra k mestu z žičnico. Od Pečovnika do Celjske koče.«

CT: Kakšno vlogo naj bi pri tem odigrale gospodarske organizacije?

D. GRADIŠNIK: »Podobno kot štorska železara. Danes več verjetno ni potrebno govoriti o pomembnosti rekreacije.«

CT: Zunaj naših občinskih meja krožijo krilatice na račun investicijske politike. Tu omenjajo predvsem drsališče, Celjsko kočo in nedograjen stadion.

D. GRADIŠNKI: »Zdi se mi logično, da se vsakdo poteguje in skrbi za tisto »hobijsko« delo, za katero je poklican. Jaz ne zamerim vodstvu AD Kladivar za tribuno. Dobro da jo imamo, kajti to društvo je poneslo v svet ime Celje, ne pa nogometno moštvo, ki nam je pobralo marsikakšen milijonček. Toda tudi nogometašem ne moremo zameriti; vsi ti faktorji skupaj pa bi morali, prepričan sem tudi, da bi lahko našli skupen jezik za gradnjo rekreacijskega centra. Glede na razmere pa se mi zdi, da bi moral biti nekdo, neka organizacija, ki bi vsa ta stremljenja, želje in ideje izpeljala.

Danes namreč ne moremo govoriti o čisti rekreaciji, športu ali turizmu, zato bi morali gledati predvsem tudi na vrednost za gospodarsko skupnost. Za izvedbo tega programa pa bi morali vključiti in angažirati tudi in predvsem politične organzacije, da bi pripravili skupen delovni program, ki bi ga nato dosledno izvajali. Tako pa hočemo rekreacijski center pri Celjski koči, Štorjani na Svetini, kot da to ni eno in isto, Žalčani na Mrzlici...«

CT: Znano je, da imata neposredne in materialne koristi od turizma trgovina in gostinstvo. Kaj menite, kakšen delež naj bi ti panogi imeli pri gradnji rekreacijskega centra?

D. GRADIŠNIK: »Saj, zdaj smo pa tam... Kaže, da so ti najbolj pasivni pri teh stremljenjih!«

CT: Kaj pa turistično društvo?

D. GARDIŠNIK: »Že samo ime pove — ko govorimo o turizmu — da bi morali biti oni glavni akterji. Če ne drugje, vsaj pri popularizaciji, da bi zainteresirali, kolikor že niso, samo da ni nikogar, ki bi vse te želje povezal — gospodarske organizacije. S tem društvom si želimo tesnejšega sodelovanja in skupnega programskega dela.«

CT: Po nekem dogovoru bi naj letos Štorjani zgradili prvo etapo žičnice — sedežnice. Kot vemo s tem ni nič. Postavili pa so na Svetini majhno vlečnico.

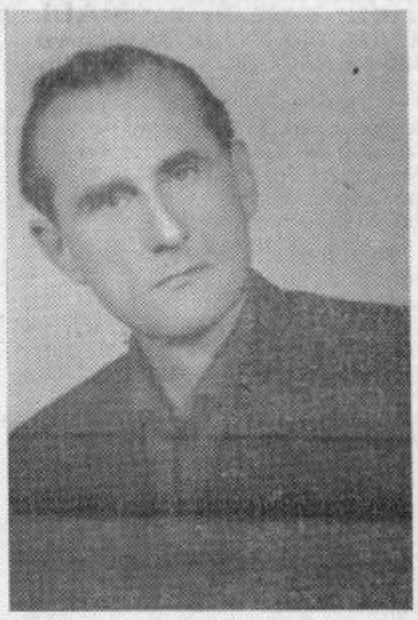

Dušan Gradišnik

D. GRADIŠNIK: »Drži, kljub obljubam in skupnem programu, da bodo letos uredili prvo etapo s tem, da bi po severnem pobočju od Vručevega doma potegnili žičnico **(600 metrov)**, tega niso naredili. Ne vem, zakaj. Postavili pa so malo vlečnico. V redu, zadovoljni smo, da je tudi ta, toda s tem je za nekaj časa — najmanj za leto dni odmaknjena gradnja glavnega projekta. Ne trdim, in ne bi rad, da bi izzvenelo, kot da smo ljubosumni ali da čemu nasprotujemo, ne, to je v redu, saj imamo zopet en objekt več, toda postavitev vlečnice ni bila v smislu planske in akcijske izgradnje tega področja.«

CT: Tovariš Kopitar, vi ste član komisije za izgradnjo in ste naredili tudi prve idejne projekte. Kaj mislite o pogojih in dosedanjem razvoju rekreacijksega centra Svetina — Celjska koča?

Ing. J. KOPITAR: Pogoji za izgradnjo tega rekreacijskega centra vsekakor so. Sneg se na teh terenih zadržuje tri do tri in pol mesece, kar je pravzaprav za gojitev zimskih športov na našem področju kar precej. Posebno Celjska koča je že iz predvojnih časov tradicionalna smučarska postojanka in jo je kot tako treba tretirati. Najprej so dobro voljo za izgradnjo pokazali smučarji, Gozdno gospodarstvo, ki so pričeli krčiti gozdne površine in pripravljati smučarske terene za vsakogar, ne samo za aktivne tekmovalce. To je bila tudi prva naloga novoizvoljenega gradbenega odbora. Pozneje so uredili tudi parkirne prostore in postavili vlečnico, ki pa danes že ne zadošča. Pri Svetini pa vlečnica ni najbolje postavljena, saj so na tistem mestu snežni pogoji slabši.«

CT: Kakšna pa je bila dosedanja gospodarska politika pri izgradnji?

J. KOPITAR: »Do sedaj je bilo financiranje s strani občine in GG dokaj dobro. Za objekte, ki so sedaj na vrsti, pa ni podjetja, ki bi to stvar prevzelo v izgradnjo, skratka, najti je treba tistega, ki bo konkretno gradil. Vse bi morali reševati plansko v okviru občine in v okviru podjetja, ki bi gradilo. Potrebna pa bi bila skrb občine za celoten kompleks, ne pa, da za Svetino skrbijo samo v Štorah, za Celjsko kočo pa samo v Celju.«

CT: So kakšni obeti za bližnjo prihodnost?

J. KOPITAR: »So, čeprav se ne da zgraditi vsega naenkrat. Že letos moramo postaviti pri Celjski koči še eno vlečnico, za katero bi bilo po predračunu dovolj 10 do 12 milijonov starih dinarjev. Pozneje tudi vlečnico na Svetini od Vrunčevega doma, ki bi bila po projektu dolga 800 m. Misliti pa bi bilo treba tudi na to, da Celjska koča in Svetina ne bi bila zgolj zimski, ampak tudi letni rekreacijski center.

CT: Tovariš Strohmaier, poleg tega, da ste bili član komisije za razvoj in ureditev rekreacijskih centrov, ste tudi sami delali za razvoj zimskošportnega — turistično rekreacijskega centra »Celjska koča — Svetina«. Kaj menite, zakaj je pri reševanju tega toliko težav?

R. STROHMAIER: »Težave nastanejo vsepovsod, kjer gre za sredstva. Toda v zadnjem času, predvsem v minulih dveh letih, smo dosegli le znaten korak naprej. Poleg tega nam je pomagala tudi občina. Žal tudi letos v občinskem proračunu ni sredstev za rekreacijo... Po moje bi morali skupno z gospodarskimi organizacijami in občinsko skupčino sestaviti poseben odbor ali komisijo in najti način za skupno financiranje.

Ko smo ponudili Izletniku, da bi prevzel investiranje ob pomoči gospodarskih ter drugih interesnih organizacij in občine — je odkonil z obrazložitvijo, da bi bila ta investicija prevelik riziko.

Možnost, bi bila, da bi prevzela investicije celjska gostinska podjetja, vendar so ta preveč razbita. Turistično društvo nam je dajalo moralno oporo — do konkretnega dela pa ni prišlo.«

Za rekreacijo delovnih ljudi smo in še vlagamo znatna sredstva. Gradimo, kupujemo in kooperiramo na morju, v gorah in še kje. Kakor se kdo znajde in kakor se komu zazdi. Priznajmo — stihijsko.

Naš namen in smisel razgovora ni bil, da bi omalovaževali vloženo delo in trud — želeli smo le nakazati, kako delamo. Žal se zaradi tehničnih ovir niso mogli razgovora udeležiti še nekateri tovariši, da bi to vprašanje osvetlili z vseh strani, vendar je kljub temu v razgovoru nešteto misli, ki lepo ilustrirajo razmere...

Razgovor pripravila in uredila
J. Sever in E. Goršič

Medtem ko drugje pobirajo lepe denarce od zimskega turizma, se Celjani še vedno sprašujejo »ali se splača«. Medtem ko na Pohorju preštevajo v stotakih avtomobile — pri Celjski koči in Svetini pa v deseticah goste, ostaja vprašanje: doklej? Odgovor je jasen: še precej časa ob takem delu in organizaciji.

DELO ROGAŠKEGA GASILSKEGA DRUŠTVA

Več pomoči gasilcem

Pred dnevi so se gasilci iz Rogaške Slatine zbrali na občnem zboru. To prizadevno gasilsko društvo je lani praznovalo 85-letnico svojega delovanja in so v vseh teh letih dosegli veliko uspehov. Še posebno pa so ponosni na žensko desetino iz gasilskega društva Kozje, ki je leta 1964. zasedla prvo mesto na državnem prvenstvu.

Rogaški gasilci skrbe za požarno varnosti 29 vasi. Imeli so več gasilskih vaj, pogasili požar, ki ga je zanetila strela in uvedli dežurno službo v kinodvorani, da bi gledalcem tako omogočili prijetno počutje. Društvo je razmeroma dobro opremljeno, resno pa se bavijo z vprašanjem, kako bi nabavili gasilski avto. Zanimivo je, da delovne organizacije, ki bi prizadevnim organizacijam prav gotovo lahko pomagale, niso pokazale veliko razumevanja. Pa tudi o požarni varnosti v podjetjih ne razmišljajo veliko. Zato so na zboru sklenili, da ne morejo prevzeti odgovornosti, za gašenje požarov, če ne bodo v kratkem zbrali sredstev za nakup gasilskega avtomobila. Te dni bodo začeli z zbiralno akcijo

Ko so rogaški gasilci govorili o svojih problemih, so ugotovili, da je med člani še zmeraj malo intelektualcev, da se postavka za gasilstvo v občinskem proračunu ni menjala že nekaj let in da je že čas, če bi vsaj v večjih krajih zaposlili vsaj nekaj poklicnih gasilcev.

Sicer pa so sprejeli pester delovni program, ki zagotavlja plodno delo tudi v prihodnjem obdobju.

OGLAS V VESTNIKU NÉPÚJSÁG

RADIO MURSKA SOBOTA
MALI OGLASI

tedniku vzhodne Slovenije
trasiranje zanesljivega poslovnega uspeha
tednik Madžarov na Slovenskem
slovenska in madžarska oddaja

Cenjene interesente za naročila gospodarsko-propagandnih storitev v teh javnih informacijskih sredstvih še posebej opozarjamo na upoštevanja vredno kupno moč prebivalstva Pomurja s tujimi plačilnimi sredstvi.

v Vestniku in Népújságu

● Gospodinjske pomočnice ● Zaposlitve za redne in sezonske delavce ● Prodaje in nakupi

NAROČILA — INFORMACIJE — PONUDBE S CENIKOM

Gospodarsko-propagandna služba
Murska Sobota
Kidričeva 4
Telefon št. 21-064

Z LASTNIMI ROKAMI

Na letni konferenci krajevne organizacije Socialistične zveze v Jerneju pri Ločah so ugotovili, da je med vsemi najbolj aktivno prosvetno društvo, ali bolje povedano — njegova mladinska sekcija, ki je v tej sezoni že uprizorila komedijo Krapi. Dvakrat so se igralci predstavili na domačem odru, gostovali pa so tudi v Ločah, Poljčanah, Ponikvi, Šentjurju in v Zrečah. Sedaj študirajo igro Divji lovec, ki jo bodo spomladi uprizorili na prostem.

V zadnjem obdobju lanskega leta je šola v Jerneju dobila vodovod. Šola, ki dela v dveh staybah, je bila doslej pravzaprav brez vode, saj je bil v bližini prve samo studenec, druga pa še tega ni imela. Vodovod so prebivalci napeljali sami, pomagali pa so tudi učenci jernejške šole, ki so sami naredili celo rezervoar. Nekaj sredstev za material je prispevalo prosvetno društvo, nekaj krajevna skupnost, drugo pa centralna šola v Ločah.

O DELU KLUBA ŠMARSKIH ŠTUDENTOV

Še več v domačem kraju

STUDENTI SO SE ODLOČILI ZA VEČJO AKTIVNOST

Ob prelomnici koledarskega leta so študenti — člani šmarskega kluba — poračunali s svojo lansko dejavnostjo in si začrtali nove naloge za letos.

Poročila in razprava na letni skupščini sta pokazali, da je dejavnost kluba nekoliko popustila. Toda študenti niso ostali samo pri ugotovitvi, temveč so iskali tudi razloge. Večjo aktivnost kluba pogojuje precejšnja razkosanost območja občine, zaradi česar so razkropljeni tudi študenti, kar onemogoča boljše skupno delovanje. Hkrati so ugotovili, da tudi odbor kluba ni storil vsega. Vendar uspehi kljub temu niso izostali. Organizirali so akademski ples v Rogaški Slatini, več predavanj, anketo o socialnem poreklu srednješolcev in še nekatere tovrstne akcije. Študentje zatrjujejo, da bi bili njihovi uspehi še večji, če bi bili imeli večji stik z organizacijo ZM v Šmarju, ki si ga — kot vse kaže — niso znali urediti.

Vsega pa tudi ni kriv odbor, temveč je zapazna precejšnja nezainteresiranost precejšnjega kroga študentov. V mnogem so klubovo dejavnost ovirala tudi pomanjkljiva finančna sredstva, a v novem obdobju jim obljubljajo v občini tudi v tem večjo podporo. Zaradi teh ugodnih perspektiv se je klub odločil, da bo letos opravil vrsto nalog, ki bi jih naj v glavnem izvedel v domačem okolju. To sodelovanje niso omejili samo na počitniški čas, temveč tudi v času študija naj bi študenti sodelovali z domačo mladino in odraslimi, saj so lahko že doslej ugotovili veliko korist takega sodelovanja za kulturno-prosvetni razvoj v svojem kraju. Takšno sodelovanje je doslej zelo uspelo v Kozjem, na Pilštanju in Šmarju. Zdaj so si študenti zagotovili stalno oddajo tudi v Radiu Šmarje, kjer bodo seznanjali občane o svojem delu in življenju v času študija.

Da bi dejavnost še bolj razširili, so se odločili za ustanovitev pododbora študentov v Mariboru. V načrtu imajo, da bodo pripravili razstavo fotografij iz življenja študentov in razstavo Staneta Jagodiča, člana kluba in študenta akademije za likovno umetnost. Mimo tega imajo v načrtu še več drugih prireditev, ki jih bodo pripravili v domačih krajih, bodisi posamezne skupine študentov ali klub kot celota. Sklepi in načrti za delo študentov so lepi, zdaj ostaja samo vprašanje, če bodo vse to uresničili.

Milenko Strašek

80 LET FRECETOVE MAME

To, da mamica sama nakupuje, kuha in opravlja podobne gospodinjske stvari, se zdi vsem popolnoma normalno — najbolj pa mamici sami, saj pravi, da delo človeka krepi in mu daje voljo do življenja. Pa tudi to, da se mamica kar naprej šali in da še vedno rada zapoje, nikogar ne čudi. Saj poje skorajda že tako dolgo, kolikor je na svetu. Ko je bila še majhna deklica, je mnogokrat zapela tudi Benjaminu Ipavcu, ki je hodil mimo njihove hiše v Šentjurju in se zmeraj znova čudil punčki, ki več poje kot govori. Teh srečanj se mamica še danes rada spominja.

Kadarkoli vidim Frecetovo mamico, vedno znova pomislim, da se pravzaprav sploh ne spreminja. Zmeraj je bila pogumna, urna in vedra. Danes pa, ko jo gledam sredi njenih že davno odraslih otrok, velikih vnukov in celo male pravnukinje, se mi zazdi, da je nekoliko drobnejša kot sicer. Toda — samo drobnejša. Kdaj pa kdaj ji sede na kolena kakšna odrasla deklica in v mamičinih očeh se zazrcali tako zelo, zelo veliko nežnosti. Poboža po glavi velikega vnuka in se skloni k pravnukinji, ki jo po vsej sili hoče objeti.

Drug za drugim prihajajo k njej njeni otroci. Vsak jo objame, poljubi in ji čisto tiho— tako, da ne bo nihče drug slišal — zašepeče na uho samo svojo čestitko. Da bi bila zdrava, mamica, še dolgo, dolgo let!

Potem zapojo. Pojo o zvonovih in daljnih dragih. Takrat se mamica ozre nad pianino, kjer visijo tri zlato uokvirjene spomenice: Blaž, Milan in Viktor — mož in njena dva fanta, trije, zaradi katerih je toliko prejokala, trije, ki jih je ugrabila smrt in zrezala v materino srce velike brazgotnie. Takrat ji je srebro pobelilo lase, takrat je pozabila na pesem in smeh.

»Veš, dogodki med vojno so se zvrstili s takšno naglico, da se danes res ne spomnim več vsega,« pravi »in vendar so bili v tistih letih dnevi, ki jih ne bom nikoli pozabila.«

Iz prvih dni okupacije se Frecetova mama spominja številnih narodnozavednih ljudi, med katerimi je bilo tudi mnogo takih, ki njihovih imen ni nikoli zvedela. Pa saj tudi spraševala ni. Takrat to ni bilo važno, le da so vsi enako mislili. V Frecetovo hišo so prihajali Tone Grčar, takratni sekretar mestnega komiteja Komunistične partije, pa Rado Iršič, Miloš Zidanšek, Biba Rök, inž. Štefka Štiblerjeva, mnogi kurirji, aktivisti.

Že jeseni leta 1941. se je okupator znesel nad zavedno družino. Zaprli so hčerko Marico, Viktor in Franci z ženo pa sta se umaknila na Dolenjsko, odkoder so skupaj odšli v partizane. Ko so kmalu za tem zaprli še očeta ter vzeli s seboj sinova Bineta in Milana ter hčerko Danico, je mamica ostala doma samo s hčerko, ki je takrat pribežala iz Splita v Celje. Potem so prišli tudi ponjo, soočili so jo z Marico in ju s tem hoteli prisiliti, da bi govorili, da bi izdali ljudi, ki so jima toliko pomenili. Pa nista, preveč je bilo sovraštva, preveč trdne volje. Nikogar niso zlomili — vsaj na zunaj ne. Le, ko je zvedela, da so sina Milana ustrelili kot talca, je mamica jokala dneve in noči...

Bineta in očeta so odpeljali v Mauthausen, kasneje pa zaprli še njo in Danico. Skupaj sta menjali pet taborišč. Potem pa je prišla svoboda, pregnani so se vrnili domov. Tu je mamico čakal nov udarec. Zvedela je, da ji je smrt ugrabila še dva njena draga: moža, decembra 1942. med transportom v taborišče smrti Dachau in sina Viktorja, ki je kot partizan padel istega leta. Mamica ima danes njihove spomenice, v sebi pa veliko, veliko ljubezni. In kadar s še prav nič tresočo roko obriše prah z okvirov treh spomenic, ji v očeh poleg solza zablesti ponos. Njeni fantje!

Kljub vsem udarcem življenja je pri osemdesetih letih še zmeraj mladenka. Mlade so njene misli, mlada njena ljubezen, ki se z vsakim novim vnukom in pravnukom še obogati. In morda je prav to njeno čustvo številčno Frecetovo družino tako trdno povezalo, da so kot ranjeni, če katerega od njih ni.

Kaj pa želje ob osemdesetletnici? »Samo zdravja,« pravi »pa mogoče to, da bi bili kmalu vsi doma. Starejšega vnuka imam v Alžiru, drugega pri vojakih. Maja, pravita, da prideta. Saj bo kmalu maj, kajne?«

Seveda, in še veliko drugih, naslednjih naj Frecetovo mamico zdravo in čilo obsuje s cvetjem!

I. Burnik

ŽBNČEVA MAMA PRI DEVETDESETIH

Pod hribom Bukovica stoji domačija. Pri Žbnčanu, pravijo Megojničani, Zabukovčani in Grižani. Poznata je ta hiša, saj je tu doma JULKA CILENŠEK, ki bo dvanajstega februarja obhajala devetdeseto obletnico.

žarki zimskega sonca, ko vstopim in vprašam.

— Prosim, JULKO CILENŠEK iščem, kje naj jo najdem?

— Hudimana, to sem pa jaz! razločno odgovori drobna ženica, ki nekam zravnano sedi na divanu in prebira revijo »Tovariš«.

Nisem mogel verjeti očem. Tako krepka in vsak čas jih bo napolnila devetdeset! Na videz šibka, nekam predrobna, a temne oči so še vedno žive, rekel bi — malce hudomušne.

— In vi še berete? vprašam, ko vidim na polički kakšnih petnajst »Tovarišev«.

— Berem, seveda berem. Samo »telege« si moram pripeti na oči, je rekla in snela naočnike. Pa tudi čujem še kar, če ne pa malo povrtam po tehle obročkih. Kaj me tako gledate?

— Ne morem verjeti, da jih boste dvanajstega februarja našteli devetdeset!

— To pa že ni taka reč. O, saj pravim, zdi se mi, kakor da sem se lani rodila. Pred dnevi me je nekaj prijelo v kosteh. Naši mi dopovedujejo, da je gripa. Pa ni. Revma bo, revma pa ničesar drugega. E, bo že minilo. Veste, vsako leto se spravljam v Griže, tja na britof, pa nikoli ne utegnem.

In njene črne oči tako toplo žarijo, nekam igrivo se obračajo pod še kar gladkim čelom.

— Hm, tamle, pred kakim tednom, ponoči je bilo, me je pa že tako tule notri v prsih prijelo, da sem si rekla: Julka, zdaj se pa le pripravi, Matilda te vabi v goste. Ja, pa ne vem, kje je ostala. K meni je ni bilo. Pa saj sem še mlada. Kar poglejte, še zobki niso porasli...

— Žbnčeva mama, povejte mi nekaj o vašem življenju, jo poprosim, ko vidim, koliko dobre volje je v tej drobni ženici, skromnost je njena navada in knjiga ji je nad pol stoletja najboljša prijateljica.

— Ah ja, o sebi pač nimam kaj govoriti. No ja, pa naj bo, če hočete kaj o meni čenčati. Megojničanka sem, rojena 1876. Oče je bil rudar, mama je doma gospodinjila, pa kočko smo imeli in malo zemlje. Za šiviljo sem se tudi izučila in moža sem si kmalu izbrala. Enaindvajset let sem bila stara, ko je prišel fant doli iz Zabukovce. Ni bil slab, sem kar dobro izbrala. Tam pod Zabukovico sva imela prvo domačijo. Mlake so bile naokoli in žabe so kar naprej kvakale. In menda se je pri nas najprej reklo pri Žabničanovih. Pa ljudje tako radi kako črko pojemo in zdaj sem jaz Žbnčeva. Otrok pa sva imela deset. O, pa sva vse dobro vzgojila. Mož je hodil na rudnik, jaz pa sem doma šivala in pazila na otroke. Včasih sem imela tudi po štiri vajenke. Šivala sem podnevi, ponoči. Vse za naše otroke. Rada sem jih imela, otroci so mi bili vedno največje bogastvo. Z možem sem živela osemintirideset let. Veselje sem imela z otroki, žalost pa je prišla z drugo svetovno vojno. Veste, pri Nemcih je bila naša hiša slabo zapisana. Dva sta umrla v taborišču, drugi so bili partizani. Peter Sprajc je bil moj zet, Cilenšek Rudi prav tako. Moji hčeri sta bili njuni ženi in njih otroci so tudi odšli v gozdove. Nado sem imela zelo rada. Padla je nekje pri Moravčah. Prekopali smo njene posmrtne ostanke. Poglejte skozi okno. Tamle, tistale vzpetina, tam zdaj počiva. Še kot otrok se je na tistem prostorčku vedno igrala in zdaj je tam njen zadnji dom.... V življenju nisem kaj dosti jokala. A ko so padali naši, se mi je trgalo srce in solze so tekle kar same.

Za trenutek je obstala njena živahnost, potem pa je rekla:

— Poznate Sprajca, tistega Petra, ki je bil predsednik okraja? Dober pobič je ta vnuk. Pripelje se z avtom in reče: Mama, zdaj pa greste z menoj! In se vozim z avtom, gledam prelepo naravo in diham.

— O, Julka, Žbnčeva mama, saj si še mlada!

— Mama, zares ste še mladi. Za vašo devetdesetletnico vam želimo še mnogo, mnogo mladosti!

—dk—

Na skrajni levi Žbnčeva mama, njen vnuk Sprajc Peter, nato še hči Slavka z možem.

DOGODKI V AFRIKI

Ne mine dan, da se v Afriki in njenem političnem življenju ne bi pripetilo kaj novega. Tem zanimivim dogodkom je celjska delavska univerza posvetila Torkovo tribuno, ki bo 8. februarja v veliki dvorani Narodnega doma. O Afriki bo govoril direktor časopisne agencije Tanjug za Slovenijo Franček Drenovec, svoje besede pa bo ponazoril z lepimi barvnimi diapozitivi.

KAPELNIK

JOSIP MAZEJ

Pred dnevi so številni Šoštanjčani spremili k zadnjemu počitku ustanovitelja in dolgoletnega kapelnika šoštanjske godbe, ustanovnega in častnega člana društva upokojencev kapelnika Josipa Mazeja. Pokojnik je v pravem pomenu besede vrstnik narodnih prebuditeljev Šaleške doline. To dokazuje tudi njegova življenjska pot.

Ko je končal glasbeno šolo na Dunaju, se je kot šoštanjski rojak vrnil v svoj rojstni kraj, kjer je že prvega januarja 1905. leta ustanovil prvo slovensko narodno godbo na Spodnjem Štajerskem. Že v naslednjih letih je javno nastopal in koncertiral v narodnih domovih v Celju, Mariboru in Ljubljani, pa tudi takrat, ko je nemški šovinizem prodiral na Spodnjo Štajersko.

Josip Mazej pa ni bil samo dolgoletni kapelnik in godbenik, temveč se je kot zaveden narodnjak udejstvoval tudi v sveh naprednih slovenskih društvih. Po razsulu avstroogrske monarhije so Josipu Mazeju odkazali mesto na Siciliji, vendar mu je uspelo pravočasno pobegniti čez mejo in tako se je leta 1918 vrnil iz Postojne — kjer je služboval od leta 1909 — vrnil v Šoštanj. Tam je vodil godbeno društvo Zarja, katerega naslednica je današnja tovarniška godba. To godbo pa je vodil do leta 1946, ko so mu popešale moči in je stopil v zasluženi pokoj.

Smrt ga je ugrabila v 84. letu starosti.

F. S.

PRED PREMIERO SARTROVIH »UMAZANIH ROK« V SLG CELJE

IŠČEMO ČLOVEKA IN RESNIČNOST

RAZGOVOR Z REŽISERJEM KRIŽAJEM IN IGRALCEM KASTELICEM

Kadarkoli slišimo za Sartra, imamo v mislih nekaj nenavadnega, četudi si moramo potem, ko smo se z njim ali vsaj s kakšnim njegovim delom spoznali, priznati, da smo spoznali del sebe in del življenja. Spoznali, a vendarle nismo ostali pri golem zaključku spoznanja, temveč smo s tem že zaznali v sebi novo težnjo spremenljivosti. V tej preprosti spoznavnosti je vsebovan že tudi delček eksistencialističnega oblikovanja nazorov in hotenj, ki temelji na zaznanem dejstvu, da se ljudje radi v določenem položaju in okolju zabarikadirajo in vztrajajo v »zagotovljenem ugodju« ali pa skušajo to okolje spremeniti in s spremembo dosežejo boljšo ali pa tudi slabšo eksistenco. V zadnjem primeru je nujno določeno tveganje, v prvem življenjska pasivizacija in izolacija.

In naš čas je takšen, da išče spremenljivost in razgibanost, teži k novemu in izpopolnjenemu, četudi ni vedno vnaprej prepričan, da je vse novo že tudi popolno. V nas vseh je tveganje, ki vodi v razgibanost, a mi smo, ki moramo odbirati med dobrim in slabim, med vzvišenim in podlim, med lepim in grdim.

Nocoj se bo tudi celjsko gledališče srečalo z novo preizkušnjo in hkrati z drugimi se bosta s to preizkušnjo srečala tudi režiser Franci Križaj in igralec Drago Kastelic. Režiser Križaj se je po študiju svetovne književnosti in režije na akademiji za igralsko umetnost srečal v nekaj kratkih letih plodnega dela z vrsto raznovrstnih poustvarjalnih del na odru, pri televiziji in v filmu. »V glavnem sem zadržal svoje navdušenje za gledališče in film, medtem ko pri televiziji nisem našel prave opore. Zelo rad imam organizirano in dosledno delo, medtem ko se spominjam iz tistih časov, ko sem bil pri televiziji, da je bilo vse preveč improvizacije,« je pripovedoval pretehtano Franci Križaj. »In prav s tega stališča lahko priznam,« je nadaljeval, »sem se navdušil za delo v Celju. Toliko volje, prizadevnosti in resnobe, kolikor sem jo našel v celjskem igralskem zboru, še nisem srečal nikjer. Zares je tekst težak in bi bilo vsakršno poigravanje lahko zelo škodljivo. Tega se zavedajo tudi igralci. Toda občutek imam, da je v njihovi prizadevnosti še nekaj več, namreč zavest, da je danes gledališče v Celju na preskusnem kamnu in da morajo zato pokazati vse svoje sposobnosti. Sam jim skušam v tem prizadevanju pomagati, kolikor morem in znam in upam, da bomo uspeli.«

Režiser Križaj je zabeležil že nekaj uspehov, med temi je vrsta režij v Križankah, tudi Kozakova Afera, in režija filma Zarota, četudi se

je pri filmu uveljavil predvsem kot asistent režije pri večini slovenskih filmskih režiserjev. S svojim dosedanjim režiserskim delom je zasledoval resničnost in na vprašanje, kako se je lotil Sartra, je odgovoril: »Vselej in povsod iščem človeka a zdaj, ko zaključujemo vaje, sami priznavajo, da je res bolje, če skušajo značaje orisati z notranjo igro.«

Še sva se pogovorila o mnogem in tu bi ne bilo prostora za vse Križajeve misli. Naj bo zatorej tokrat to, kar zanima nas Celjane ob predstavi »Umazanih rok«, prepričani pa smo, da se bomo s simpatičnim režiserjem še srečali.

Ob tej priložnosti sva se na hitro pogovorila tudi z igralcem Dragom Kastelicem, ki je že drugo leto v celjskem gledališču in ga vedno več Celjanov ceni — predvsem kot igralca. »Za nas igralce — in verjetno še za mnoge druge,« je odgovoril Drago Kastelic na vprašanje, kako se je seznanil s Celjani, »je le malo možnosti, da bi se spoznali še kako drugače kot igralci in publika. V

ČLANSTVO FOTOKINO KLUBA TOVARNE EMAJLIRANE POSODE EMO SPADA S SVOJO DEJAVNOSTJO MED NAJDEJAVNEJŠO SKUPINO LJUDSKE TEHNIKE. TUDI LANI SO ORGANIZIRALI POLEG TEČAJEV ZA AMATERJE — VRSTO RAZSTAV, KI SO ZASLOVELE ŽE IZVEN NAŠIH MEJA. PRED DNEVI SO IMELI OBČNI ZBOR.

Celju namreč ni nobenega ustrezneprostora, kjer bi mogli kdaj sesti mirno h kakšni mizi in pokramljati o kulturnih problemih. In četudi nimamo dosti prostega časa, bi nam takšni pogovori z občani vendarle dosti koristili.«

Kastelica smo lani videli v raznih vlogah, letos pa tudi že v treh precej zahtevnih. Vendar je vloga Huga v »Umazanih rokah« verjetno najbolj zahtevna. »Vsake vloge se v začetku bojim,« je dejal Kastelic. »Toda Hugo je poglavje zase. Zavedam se, da sem premlad za to vlogo in da morda nimam zadosti izkušenj. Toda z režiserjevo pomočjo in človečansko resničnost. V tej težnji je razumljivo, da skušam tudi z delom v gledališču uveljaviti svoje iskanje. Zato hočem, da je že delo zares delo in da v vsakem drobcu odraža resničnost, iskrenost in človečnost. Igralci so bili malce presenečeni, ko sem jim takoj spočetka dejal, da bodo nastopili brez mask, dobivam občutek, da značaj rase in se razvija v meni. Tu ne gre, da bi goljufali. Najti moramo resnico in notranjost osebe. Premierska trema morda ne bo dovolila vsega, vendar sem prepričan, da bo vloga in vsa predstava rasla, da bomo z uprizoritvijo uspeli in kdor ne bo sodil samo po premieri, bo mogel to naše prepričanje tudi potrditi.«

Z obema prijaznima mladima možema sem se poslovil v prepričanju, da je SLG Celje pripravilo novo delo z vso skrbnostjo in prepričan ostanem, da bomo nocoj videli izdelano predstavo, ki bo mnoge zadovoljila, če bodo le hoteli tudi sami sodelovati tako iskreno, kakor je iskreno pripravljena predstava Sartrovih »Umazanih rok«. H. S.

JAKA SLOKAN:

HMELJ V PESMI

Pod vrbo, z **bršljanom** objeto,
varno pred ihto dežja,
ogrnil sem plašč čez ramena,
nalahno te k sebi privil.
Ne, niso **bršljanovi** listi,
to **hmelj** je!
Razgrniva suknjo tedaj
pod gosto, **opojno** zelenje!

PRIPOMBA: Pesem mi je pred leti »za prvo nujo« prevedel prijatelj, ki želi ostati nepoznan in takšno tudi objavljam. Originalno Pasternakovo pesem »Hmelj« objavlja CELJSKI ZBORNIK 1965, v mojem kratkem izboru sestavkov »Berilo o hmelju«. Poudarjam, da objavlja CELJSKI ZBORNIK 1965 **fotokopijo** »Hmelja«, kakor ga je natisnil zlohôtni založnik romana »Dr. Živago«: FELTRINELLI EDITORE Milano 1957. Zakaj zlohôtni? Roman so takrat opremili nalašč s takó priostreno politično propagando, da je na prvi posluh nejzogibno morala škodovati B. Pasternaku. Sicer pa — B. Pasternaka pokriva ruša ... Fotokopijo v CELJSKEM ZBORNIKU objavljam z neprikrivanim namenom vzbuditi pri morebitnem — in verjetnem — ruščine veščem bralcu željo za prepesnitev prav B. Pasternakovega »Hmelja« ... Kdor koli in kakor koli bo to opravil — hvala lepa mu vnaprej!

S prevajanjem Pasternakovega »Hmelja« so namreč velike težave in nezaželene nerodnosti. Ruskega »chmiel« ni mogoče oziroma ne smeš drugače prevesti kot izključno in samo s »hmelj«! ... Spomnite se poprej naštetih izpeljank!

Boris Pasternak je po vsej verjetnosti sam doživel poletne večer ko hmelj zori, najsi bo to divji ali kultivirani hmelj ... Da je v večernem mraku hmeljev vonj zares opoj, zlasti pred začetkom obiranja in prve dni potem, mi bodo pač potrdili — rojaki, kaj ne da?! ...

In če začne prevajati Pasternakov »Hmelj« kak »verzoklepec«, ki pač želi »prekovati« stihe v svoj jezik, potem se bo zgodilo, kakor se je že na primer nemškemu prevajalcu, ki je zapisal »Rausch« ali tudi hrvaškemu prevajalcu, ki je šel še dlje in 8 verzov naslovil enostavno s »Pijanost« in — zapik!

Že v starem, še bolj pa v srednjem veku naj bi bili v samostanih — ne glede na veroizpoved ustanoviteljev — »izvoljenci« čuvali skrivnost tiste pravšne doze suhega hmelja, ki naj bi spremenila pijačo iz ječmena v aromatično, naravno in najblažje uspavalno sredstvo, ne da bi hkrati ogrožalo pivčevo zdravje. Za to skrivnost naj bi bila baje vselej vedela le po dva meniha — en star in en mlad — ki pa ju prav zavoljo tega sploh niso živa puščali izza samostanskih zidov.

Nekako takó kot čuvajo še dandanes skrivnost blizu 1000 sestavin

nepotvorljivega francoskega likerja Chartreuse.

Nekateri orientalski pisci primerjajo učinek hmelja celo s posledicami strašnega hašiša. Primera pa je za naše izkušnje prehuda, čeravno gre v obeh primerih za nevarne »morfine«.

Splošo znano je, da sodijo Bavarci med neuničljive pivce piva, seveda žlahtnega. Nič čudnega torej, če so skovali »Bierruhe«, kar naj bi bilo enako slovenskemu »prijetnemu človekovemu razpoloženju«, potem ko je izpil vrček piva ... Spet — seveda! Sevé če bi bil to NOVOLETNIK — Pivovarne Laško! ...

Rusi, Čehi, Nemci, Francozi in celo hladni Angleži premorejo bogate zbirke pesmi o hmelju ... Med njimi so biseri!

In mi? Tudi! Le odkrivati jih kaže v prihodnosti in objavljati! Naj vam citiram nekaj verzov čudovitih sonetov, za katere je našim pesnikom prebudil navdih — hmelj? Velja!

Josip Murn — Aleksandrov:

Vitki hmelj na polju raste,
a na gori vresje klije,
hej, visoko hmelj naj zraste,
v vresju dekle odpočije ...

Dušan LUDVIK: V zbirki pesmi »S potepuško palico« 1940:

Obiralke prihodnje dni zbudijo,
ko v hmeljevih nasadih v rosi dneva
vsakdanji kruh s petjem si sladijo ...

Dušan LUDVIK: V zbirki pesmi »Srce v vetru« — 1944:

Povsod le mladi hmeljevi nasadi.
O šmarnu živo zašumi v redeh
nalik čebelni paši v ajdi naši,
dolina bo odmev in vrisk in smeh ...

In zdaj? Kdo med vami še pomni »Hmeljsko princeso«? Zadnje 10-letje pred NOV in še po njej je Gobčeva opereta o savinjski »zlati rož'ci« preromala marsikateri ljudski oder v Sloveniji. O njej nameravam objaviti nekaj več in bo verjetno tudi naslov: »Hmeljska princesa in še kaj.«

Potreboval pa bom pomoč še mnogih — očividcev in skratka živih prič razgibanih let ljudskega odra v Savinjski dolini. Ali ste voljni in nared?« (Na sliki: Po premieri Gobčeve operete 21. 10. 1933 v Žalcu)

SLABI UČNI USPEHI V CELJSKIH ŠOLAH

KJE SO VZROKI?

V zadnjem času so aktualne vse bolj poglobljene razprave o enem izmed osnovnih problemov učno-vzgojnega procesa v šolah, učnih rezultatih učencev in dijakov. O tem so dokaj obširno razpravljali tudi na dveh sejah sveta za šolstvo pa tudi na konferenci občinske organizacije SZDL. O nekaterih vzrokih, ki utemeljujejo težnjo po poglobljenem, celo analitičnem obravnavanju tega problema, smo v CT že pisali. Vendar je prav, da o nekaterih dejstvih ponovno spregovorimo.

Ko je bila v obdobju zadnjih dveh let prosveta stalno na rešetu, je bilo najvažnejše materialno vprašanje. Dejansko je bila obča pozornost posvečena, kar kaže tudi realizacija lanskega proračuna, sanaciji nekaterih najvažnejših problemov šolstva I. in II. stopnje. Točneje — pri tem konkretnem premiku v obravnavanju šolstva je šlo predvsem za sanacijo problemov prosvetno-pedagoškega kadra. To je znana resnica in je tudi prav, da je takšna. Tako lahko vsaj trdimo, da je glavni akter učno-vzgojnega procesa — pedagoški delavec verjetno danes mnogo bolj zadovoljen, kot je morda bil, denimo, še pred letom dni. Pri tem je sedaj najvažnejša naloga vseh faktorjev, da bo to zadovoljstvo v prihodnje še večje.

Drudo vprašanje, ki je trenutno najbolj pomembno, pa je naslednje: v koliki meri se vse večja prizadevanja družbe za izboljšanje stanja v našem sistemu vzgoje in izobraževanja dejansko v praksi tudi uresničujejo. Na celjskih osnovnih šolah je že štiri leta osip približno 40 %, kar pomeni, da vsako leto konča 300 do 400 učencev obvezno šolanje v nižjih razredih osnovnih šol; to ni majhen problem še zlasti sedaj, ob poostrenih pogojih gospodarjenja; povrečni učni uspehi na posameznih osnovnih šolah so občutno pod povprečjem; na nekaterih celjskih srednjih šolah so bili učni uspehi v šolskem letu 1964/65 — 59,4 ali 65,5 %; v primerjavi z drugimi, kjer je bil učni uspeh 80 % ali celo 82 %, so to prav nerazumljive razlike; po I. redovalnih konferencah ali celo ob polletju znašajo uspehi v nekaterih šolah od 25 do 50 %.

Vse to so rezultati, ki jih poznamo. Razumljivo se poraja vprašanje, kje so vzroki? Ali v nekaterih objektivnih razlogih — še nerešena materialna, kadrovska, organizacijska vprašanja šol? Ali bo nujna večja intenzivnost in boljša kvaliteta dela pedagoškega kadra? Ali bo nujno poglobljeno sodelovanje šole s starši in družbenimi činitelji pri saniranju otrokovega okolja? Ali so učenci in dijaki preobremenjeni? Prav gotovo je še več vprašanj in težko bi našli ustrezne odgovore nanje. Verjetno bo na to odgovoril posvet o problematiki učno-vzgojnih rezultatov. Posvet, ki bo v zadnjih dneh februarja, bo pripravila komisija za šolstvo, izobraževanja in nekatera kulturna vprašanja pri ObK ZM, gradivo pa bo zbrala na osnovi razgovorov v 12 šolah I. in II. stopnje. Kajti dejstvo je, da se mora težnja po izboljšanju materialnih pogojev šol (kar se tudi uresničuje) — v večji meri obdržati tuid v praksi — v učno-vzgojnem procesu. Tudi to so ekonomske naložbe, katerih rentabilnost ali nerentabilnost je navsezadnje kaj lahko meriti. Toda če ne želimo biti pri tem ocenjevanju neobjektivni, moramo prav problemom učno-vzgojnega procesa — vsebini in kvaliteti posvetiti družbeno in konkretno pozornost na osnovi analitičnih spoznanj. Če so učno-vzgojni rezultati v tesni korelaciji z vsebino učno-vzgojnega procesa in s kvaliteto dela, potem so pred šolskimi kolektivi izredno odgovorne naloge. Če pa so vzroki še kje drugje — kar brez dvoma so — potem je naloga pedagoškega kadra, raznih strokovnih institucij in organov, da vse objektivne vzroke čimprej odpravijo. Problematika učno-vzgojnih rezultatov ni tako enostavna, da ne bi zaslužila več pedagoško strokovnih in znanstvenih analiz, posvetov, razgovorov in podobnega, predvsem z enim namenom — zagotoviti kvalitetnejši učno-vzgojni proces, s tem prav gotovo boljše učne rezultate, in poiskati vse možnosti, da bi lahko čimprej odpravili vse objektivne faktorje, ki sedaj negativno vplivajo na delo šol. Navsezadnje je tudi res, da to niso samo problemi našega ožjega območja. v. j.

Volitve v mozirski občini

Priprave za volitve članov prve skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja kmetov so v mozirski občini že v polnem teku. Območje občine je razdeljeno na tri volilne enote, tako da pride približno na 500 kmetov — zavarovancev po en član skupščine. Na volitvah, ki bodo v dneh od 2. do 13. februarja 1966, bodo izvolili tri člane v prvo skupščino. Skrb za politične priprave na volitve je prevzela organizacija Socialistične zveze. O pripravah so že razpravljali na seji občinskega odbora in na sestanku s predsedniki kraj. organizacij SZDL. Poseben poudarek bodo dali izbiri kandidatov za člane prve skupščine. Prizadevali si bodo, da bodo za kandidate predlagali najboljše. Da bi bila udeležba na zborih zavarovancev čimvečja, so se odločili, da bodo vse kmete-zavarovance o volitvah pismeno obvestili.

Na zborih zavarovancev bodo poleg volitev razpravljali tudi o dosedanjem delu sklada za zdravstveno zavarovanje kmetov in o nedavno sprejeaem republiškem zakonu o zdravstvenem zavarovanju kmetov. Za vsebino tega zakona je med kmeti-zavarovanci precejšnje zanimanje zato lahko pričakujemo, da bodo razprave zelo živahne.

KOMPAS OBVEŠČA

VABIMO VAS NA IZLETE!

1. HOCKEY 66! Vse informacije, kakor tudi nabava vstopnic v naši poslovalnici. Šole, pohitite s prijavami!

2. VERONA! Prirejamo 2 in 4-dnevne avtobusne izlete na ogled 68. mednarodnega sejma kmetijstva in kmetijske mehanizacije.

3. LEIPZIG! 6-dnevno potovanje na spomladanski velesejem.

4. MILANO! 4-dnevno potovanje z ogledom največjega evropskega vzorčnega sejma.

5. KOLN — večdnevno potovanje na sejem blaga za široko potrošnjo.

6. DUNAJ! 2 in 4-dnevna potovanja na spomladanski velesejem.

7. SIMA PARIS! 8-dnevno avtobusno potovanje na ogled svetovnega sejma poljedelske opreme.

8. KAIRO, ASUAN, LUXOR! 6-dnevno potovanje z letalom, strokovni ogledi Asuanskega jezu, naselja EL NASER in zanimivi turistični ogledi.

9. 13-dnevno krožno potovanje po SREDOZEMLJU v mesecu maju.

10. LJUBITELJI SMUČANJA! Za zaključek tedna organiziramo 2 in 3-dnevne izlete v ITALIJO (Cortina d'Ampezzo, Belluno-Nevegal, Monte Bodone-Gardsko jezero, Marmolata) in AVSTRIJO (Heiligenblut, Bad Gastein, Zell am See, Golica nad Osojskim jezerom). Izdelane programe prejmete v naši poslovalnici.

KOLEKTIVI! Za vaš 1. majski izlet po domovini in tujini Vam KOMPAS CELJE izdela brezobvezno po vaši želji program potovanja. Prevozi bodo izvršeni z avtobusi typa Mercedes.

KOLEKTIVI! Poslužujte se naših kvalitetnih prevozov, ki Vam jih nudimo po zelo znižanih cenah v najsodobneje opremljenih avtobusih tipa »MERCEDES«.

PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBIŠČITE TURISTIČNO PODJETJE »KOMPAS« CELJE, TOMŠIČEV TRG 1, TEL. 23-50.

MALI OGLASI

PRODAM

MOTORNO kolo PUCH R-125 (Roller) v voznem stanju prodam. Cena N. d. 800.— Tomažin, Cesta v Laško 2 — Celje.

RABLJEN »Singer« šivalni stroj proda: Drago Brecl, Zadobrova 14, Škofja vas.

DVE PEČI na žagovino (rabljeni eno zimo) prodam. Kos, Oblakova 24.

MOPED, dobro ohranjen proda: Marija Skodič, Rogaška Slatina.

MOTORNO kolo BMW 500 ccm proda: Drago Zdovc, Začret n. h. Škofja vas.

Prodam karambolran avto znamke »Fiat 1300« prevožen 1200 km najugodnejšemu ponudniku. Ogled avtomobila je v Celju pri »Avto-Celje« Medlog 16. Pismene ponudbe pošljite na naslov: Avgust Štok, Celje Ulica 29. novembra 7.

KUPIM

HIŠO na Ostrožnem ali Hudinji kupim. Naslov v upravi lista.

TOVORNJAKA od 2 do 5 ton kupim. Ponudbe pod »K. V. 341«.

ZAPOSLITEV

GOSPODINJSKO pomočnico sprejme štiričlanska družina. Oskrba celotna. Celje, Konfekcija »Vesna«, Stanetova ulica.

GREM v pomoč pri gospodinjstvu družini z dečki. Izključno Velenje. Ponudbe na upravo lista pod šifro »REBEKA«.

ŽENSKO za varstvo 2-letnega otroka za popoldanski čas iščem. Mlakar, Celje, Kopitarjeva 4 (v nedeljo ali torek).

VAJENCA za kleparsko in vodovodnoinštalatersko obrt sprejme: Avgust Štok, Celje Ulica 29. novembra 7.

GOSPODINJSKO pomočnico sprejme: Gostilna Lavrič, Teharje pri Celju.

FRIZERSKO-brivsko pomočnico sprejme za poldnevno zaposlitev — takoj: Riko Grobelnik, frizer, Celje, Kocenova ulica 2.

GOSPODINJSKO pomočnico sprejme takoj tričanska družina. Zupančič, Šmarjeta 58, Škofja vas.

STAREJŠO osebo, ki bi vodila gospodinjstvo pri tričanski družini sprejmem takoj (lahko samo za 8 ur dnevno). Ing. Milan Zupančič, Celje, Drapšinova 17.

STANOVANJE

SPREJMEM sostanovalca. Naslov v upravi lista.

OPREMLJENO sobo oddam moški osebi. Vprašati: Kersnikova 7.

OPREMLJENO sobo oddam pošteni uslužbenki. Naslov v upravi lista.

OPREMLJENO sobo oddam poštenemu dekletu. Naslov v upravi lista.

MLADA zakonca brez otrok iščeta prazno ali opremljeno sobo (za krajšo dobo). Ponudbe na upravo lista pod šifro »DO 20.000«.

RAZNO

Kolektivu Kolodvorske restavracije v Celju se za denarno pomoč ob moji bolezni najiskreneje zahvaljujem. Hvaležna nekdanja sodelavka-upokojenka Rozalija Mulej.

STROKOVNO čistim sadno drevje in režem brajde. Dopisi: Vrusnik, Teharska 38.

TURISTIČNE OBJAVE

POROČILO O TURISTIČNIH KAPACITETAH

V turističnih objektih na našem področju je dovolj prostora. Zdravilišče Rogaška Slatina, Dobrna in Laško redno obratujejo. Rezervacije so potrebne samo v krajih Ljubno, Mozirje, Gornji grad, Svetina in Celjska koča, kjer obratujejo smučarske vlečnice.

PREVOZNOST CEST

Vse ceste na našem področju so prevozne.

LETOSNJE PUSTNE PRIREDITVE

V Celju bodo maškarade v gostišču STARI GRAD, hotelu CELEIA in hotelu EUROPA. Izven Celja pa opozarjamo na maškarade v Žalcu, Braslovčah in v Kozjem. Se posebej pa opozarjamo na velike pustne prireditve ki jih pripravljajo v Velenju in se bodo pričele že 5. februarja, vrstile pa vse do 22. februarja. Pričetek vsakokrat ob 20. uri. HOTEL PAKA V VELENJU vabi tudi na vsakovečerni bogat mednarodni program.

OSTALE PRIREDITVE

V nedeljo 6. februarja ob 13.30 DRŽAVNO MLADINSKO SMUČARSKO PRVENSTVO V VELENJU.

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA OBRTNO GRADBENEGA PODJETJA

»REMONT«

CELJE

razpisuje prosta delovna mesta:

1. 15 ZIDARJEV
2. 15 GRADBENIH DELAVCEV

Pod 1. se zahteva ustrezna kvalifikacija. Nastop v marcu t. l. po dogovoru. Osebni dohodek po pravilniku o delitvi OD.

Podjetje ima uvedeno poskusno delo. Stanovanja niso zagotovljena. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Prijave pošljite na OGP »REMONT« Celje, Cesta na Ostrožno 8, p. p. 113.

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA, OSNOVNA ENOTA CELJE RAZPISUJE

NATEČAJ

za naslednja delovna mesta:

1. ENO DELOVNO MESTO ANALITIKA, za katero je potrebna visokošolska izobrazba ekonomike ali pravne smeri. Stalni mesečni osebni dohodek znaša N din 1.067,50 (106.750).

2. ENO DELOVNO MESTO VIŠJEGA INŠPEKTORJA v oddelku kontrole, za katero je potrebna visokošolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri. Stalni mesečni osebni dohodek znaša N din 1.225 (122.500).

3. DVE DELOVNI MESTI INŠPEKTORJA v oddelku kontrole, za kateri je potrebna visokošolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri. Stalni mesečni osebni dohodek znaša N din 1.155 (115.500).

4. ENO DELOVNO MESTO VIŠJEGA KNJIGOVODJE v oddelku družbenega računovodstva, za katero je potreba višješolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri. Stalni mesečni osebni dohodek znaša N din 875 (87.500).

5. TRI MESTA KONTROLORJA V ODDELKU KONTROLE, za katera je potrebna višješolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri. Stalni mesečni osebni dohodek znaša 805 N din (80.500).

6. DVE DELOVNI MESTI SNAŽILK in sicer eno na sedežu Osnovne enote v Celju in drugo v Ekspozituri Laško. Stalni mesečni osebni dohodek znaša N din 402.50 (40.250).

Razen navedenega mesečnega osebega dohodka prejmejo delavci tudi gibljivi del osebnega dohodka po periodičnih obračunih in zaključnem računu. Osnovna enota bo koncem meseca maja imela dograjenih šest dvo in trosobnih stanovanj.

Kolkovano prošnjo v rokopisu z N din 0,50 državne takse, življenjepis in zadnje šolsko spričevalo naj kandidati pošljejo Službi družbenega knjigovodstva, Osnovni enoti Celje najpozneje do 18. februarja 1966.

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA, OSNOVNA ENOTA CELJE

PODJETJE

»AGROSERVIS«

IVANČNA GORICA

Izdeluje:

1. komplet garniture gumi vozov z zavorami in brez njih in to od 1 tone do 5 ton;

2. komplet garniture gumi vozov jeklene cevne konstrukcije;

3. izdelujemo vse dimenzije kolesnih obročev za gumi vozove in prikolice, po naročilu tudi razstavljajoče.

Vse informacije dobite vsak dan pri našem podjetju.

Podjetje se za vsa naročila priporoča.

KREDITNA BANKA CELJE RAZPISUJE NASLEDNJE PROSTO DELOVNO MESTO:

1. POMOČNIKA RAČUNOVODJE

Pogoji: višješolska izobrazba z najmanj 3-letno bančno prakso, ali srednješolska izobrazba z najmanj 5-letno bančno prakso.

Prošnje z dokazili o šolski in strokovni kvalifikaciji je vložiti osebno na Kreditno banko Celje, Vodnikova 2.

Razpis velja 14 dni po objavi v časopisu.

Slovensko ljudsko gledališče

Petek, 4. februarja ob 19.30 uri:
Sartre: UMAZANE ROKE. Premiera. Premierski abonma in izven. Vstopnice so v prodaji dan pred premiero od 18.30 do 19.30 ure, na dan premiere pa uro pred pričetkom.

Sobota, 5. februarja ob 19.30 uri:
Sartre: UMAZANE ROKE. Sobotni abonma in izven.

Nedelja, 6. februarja ob 10. uri:
F. Schiller: DON CARLOS. III. nedeljski dopoldanski abonma in izven.

Torek, 8. februarja ob 20. uri:
D. Garick — A. Smole: VARH, Anton Medved: RENDEZ VOUS. Gostovanje v Slovenski Bistrici.

Sreda, 9. februarja ob 17. uri:
Sartre: UMAZANE ROKE. Abonma za upokojence in izven.

Četrtek, 10. februarja ob 19.30 uri:
Anton Novačan: VELEJA. Gostovanje v Brežicah.

Petek, 11. februarja ob 15.30 uri:
Anton Novačan: VELEJA. I. šolski popoldanski abonma in izven.

Sobota, 12. februarja ob 16. uri:
Sartre: UMAZANE ROKE. Abonma za delovne organizacije in izven.

Nedelja, 13. februarja ob 10. uri:
Anton Novačan: VELEJA. I. nedeljski dopoldanski abonma in izven.

ZAHVALA

Delovni kolektiv IV. osnovne šole v Celju je mesto venca na grob pokojne kolegice

BOŽIKE HROVATOVE

daroval za slepe Okraja v Celju 108.90 novih dinarjev.

Iskrena hvala.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 5. do 12. februarja 1966
MARJAN TISELJ
veterinar, Celje,
Savinjska 3/II (Savinjsko nabrežje) tel. 28-71

Oglašujte v CELJSKI TEDNIK

IZLETNIK CELJE

V sodelovanju s »Putnik«-om Beograd, organizira IZLETE PO JUGOSLAVIJI IN V INOZEMSTVO.

PARIZ — VERONA, obiščite kmetijska sejma v Parizu in Veroni od 8. do 15. III. 1966. Rok prijav je do 8. II. 1966.

JUŽNA ITALIJA, Bari — Napoli — Pompeji — Kosenca — Mesina — Taormina — Katanija — Palermo — Katanzara, 12-dnevno potovanje z avtobusom 26. III. 1966. Rok prijav je do 20. II. 1966.

SOLUN — ISTAMBUL — SOFIJA, 8-dnevno potovanje z avtobusom, od 20. do 27. III. 1966. Rok prijav je do 20. II. 1966.

BERLIN — LEIPZIG — DRESDEN — MUNCHEN, osemdnevno potovanje z vlakom po vzhodni in zahodni Nemčiji ter trodnevni obisk mednarodnega velesejma v LEIBZIG-u. Potovanje se vrši od 11. do 19. III. 1966. Rok prijav je do 15. II. 1966.

BUDIMPEŠTA — dvodnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike, datum potovanja po dogovoru.

BENETKE — TREVISO — UDINE — GORICA — TRST, dvodnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike.

TRST — MIRAMARE, enodnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike.

CELOVEC — VRBSKO JEZERO — GOSPOSVETSKO POLJE, enodnevni avtobusni izleti, datum po dogovoru.

DUNAJ — BRATISLAVA — BUDIMPEŠTA, tridnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike. Datum potovanja po dogovoru.

ISTAMBUL — PRINCEVI OTOKI — OTOK BUJUKADA — SOFIJA, osemdnevno potovanje z vlakom za dijake in študente. Datum potovanja po dogovoru.

CORTINA D'AMPEZZO — BOLZANO — GARDSKO JEZERO — VERONA — VICENZA — BENETKE — TRST, petdnevno potovanje z avtobusom za dijake in študente. Datum potovanja po dogovoru.

ATENE — PELOPONEZ — ARGOS — NAPHPLION — EPIDAURUS — DELPHI — LEVADIJ, osemdnevno potovanje z vlakom za dijake in študente. Datum potovanja po dogovoru.

PARIZ — VERSAILLES, šestdnevno potovanje z vlakom za dijake in študente. Datum potovanja po dogovoru.

Vse programe in informacije navedenih potovanj zahtevajte v našem turističnem oddelku na TITOVEM TRGU 3 ter v poslovalnici Velenje in Krško.

IZLETNIK organizira potovanja po tu in inozemstvu z modernimi turističnimi avtobusi.

IZLETNIK posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in tujih vizumov.

IZLETNIK rezervira postelje v spalnih vagonih, prodaja vozovnice za letalski promet za tu in inozemstvo.

IZLETNIK menja tuja plačilna sredstva.

Za cenjeni obisk se priporoča

IZLETNIK CELJE
nasproti Avtobusne postaje
tel 28-41

»POSLOVNI ZDRUŽENJI ZA OBRT, GOSTINSTVO IN KOMUNALO ter za trgovino v Celju želita pridobiti, za prirejanje modnih revij v bodoče, krog stalnih ženskih in moških manekenov. V ta namen razpisujeta

AVDICIJO,

ki bo v torek, 8. februarja t. l. ob 17. uri v dvorani Celje — Cankarjeva ul. 1/II.

Interesenti, ki se bodo tega dne prijavili, naj izpolnjujejo naslednje pogoje:

ženske: telesna višina 165—170 cm
vitka postava

moški: telesna višina 170—180 cm
vitka postava.

Izbrane osebe bodo vključene v tečaj za vzgojo manekenov s tem, da bodo sodelovale po sposobnosti na modni reviji, ki bo marca t. l. v Celju, oziroma na naslednjih revijah«.

STE ŽE PORAVNALI NAROČNINO ZA LETO 1966? STE SE ŽE NAROČILI NA NAŠ IN VAŠ LIST? ŠE NE? POTEM POHITITE, KAJTI KDOR BO DO KONCA MARCA PORAVNAL NAROČNINO ZA VSE LETO 1966, BO LAHKO SODELOVAL V NAJVEČJEM ŽREBANJU NAGRAD, KAR IZHAJA LIST. VELIKO ŠTEVILO NAGRAD – VELIKA VREDNOST NAGRAD! PODROBEN SEZNAM BOMO OBJAVILI V MARCU. ZATO POHITITE!

USPEŠNO POSREDOVANJE

Ko so te dni s celjske tržnice odšli še zadnji prodajalci solate iz Dalmacije, so stojnice skoraj prazne. Le kakšen šopek teloha, mačic ali borovih vejic še dobite, pa korenček, zeleno, morda hren, fižol — in skoraj da nič več. V teh dneh celjska tržnica še nikoli ni bila tako slabo preskrbljena. Pa tudi primerjava letošnjih cen z lanskimi, nam pove, da morajo gospodinje globoko seči v denarnice.. Najvišja cena krompirja je bila lani januarja 60 dinarjev, letos pa 120; špinača, ki so jo lanskega februarja prodajali po 600 dinarjev, je letos istega meseca po 1200, zelje je pa od 50 dinarjev poskočilo na 200, kislo zelje od 1200 na 2000, jajca od 65 na 80 — čeprav so zdaj po 75 — smetana od 500 na 620; podražilo se je tudi južno sadje, saj so lani januarja prodajali banane po 350, letos pa so bile po 500; pomaranče — lani po 250, letos po 450 in limone lani po 250, letos po 400 dinarjev kilogram.

Na tržnici primanjkuje zelenjave, sadja in mlečnih izdelkov. Zdaj so odšli tudi prodajalci solate iz Dalmacije; svoj odhod opravičujejo s trditvijo, da so cene solate na celjskem trgu prenizke — čeprav so jo zadnje dni prodajali ipo 400 dinarjev — in da tako ne morejo kriti visokih prevoznih stroškov. Tokrat se je zelo izkazal Agropromet, ki je s ceno solate privatne proizvajavce pravzaprav prisilil, da so tudi oni ostali na isti ravni. Upajmo, da bo Agropromet tudi zdaj, ko privatnikov ni, uspel tržnico solidno preskrbeti.

Zmaga za Zagrebčane

V tradicionalnem smučarskem dvoboju med ekipama Zagreba in Celja so se tokrat smučarji dveh mest pomerili na Sljemenu pri Zagrebu. Prav tako kot lani v jubilejnem tekmovanju pri Celjski koči so tudi letos domačini izkoristili prednost domačega smučišča in zmagali. Se pravi, da je tokrat zmaga pripadala zagrebškim smučarjem, ki so svojo progo za veleslalom vsekakor bolje poznali kot Celjani, ki so poleg tega v večini tudi zamazali. Spričo tega in tudi precejšnjega števila padcev celjskih tekmovalcev so zagrebški smučarji zmagali v celem z razliko 27 sekund.

Najbolje plasirani smučar je bil prav tako kot v dvoboju s Trbovljami v celjski ekipi Uršič, ki je zasedel 3. mesto. Četrti je bil Rom, šesti Košič in deseti Rosina. Ostali so se plasirali precej slabše.

-ed

Celjan v smučarskih dvobojih. Dominko Uršič je bil že drugo nedeljo zapored najbolje plasirani

ŽRTVE PROMETA

PREVRNIL SE JE S CESTIŠČA

Na cesti II. reda v Pesjem pri Velenju se je v večernih urah pripetila prometna nesreča, ko je voznik osebnega avtomobila CE 96-88 RUDI VINKO, doma iz Velenja, Jenkova cesta 6 zaradi poledenele ceste in prehitre vožnje zdrknil s cestišča. Vozil je iz Šoštanja proti Velenju. Prevrnil se je na streho. Na avtomobilu je za 1.500 novih dinarjev škode.

NESREČA ZARADI PREHITEVANJA

Na cesti I. reda v Žečah pri Slov. Konjicah se je pripetila prometna nesreča, ko je voznik osebnega avtomobila MB 206-00 MIRKO NOVAK, doma iz Maribora poskušal prehiteti osebni avtomobil CE 43 — 31, ki ga je upravljal JOŽE VEBER. Med prehitevanjem je Novak opazil, da mu nasproti prihaja drugo vozilo, zato je zavrl ter zavil na desno. Pri tem je trčil v betonski izpust. Tudi voznik Veber je zaviral v želji, da bi se izognil »škarjam«, pri tem pa ga je zaneslo v desno, kjer je trčil v obcestni kamen in se obrnil v smeri vožnje. Na obeh vozilih je za 1.700 novih dinarjev škode.

TRETJA SMRTNA ŽRTEV

Kot smo izvedeli je pred dnevi umrl ANTON RAČIČ, doma iz Drnovega pri Krškem, ki je bil poškodovan pri prometni nesreči. Po zdravljenju v novomeški bolnišnici so ga prepeljali domov, kjer je 24. januarja v jutranjih urah umrl. Pri obdukciji je bilo ugotovljeno, da je umrl zaradi poškodb, ki jih je utrpel pri prometni nesreči.

TRČENJE NA POLEDENELI CESTI

Pred dnevi se je pripetila težja prometna nesreča na cesti II. reda v Paki pri Velenju. Proti Slovenj Gradcu se je peljal z osebnim avtomobilom SKORNŠEK MIHAEL, doma iz Šoštanja, Kajuhova 23. Med vožnjo mu je pripeljal nasproti voznik tovornega avtomobila MB 77 — 79, BOBEK MARTIN. Ker sta se srečevala v zavoju, sta oba zavrla, pri čemer je vozili na spolzki cesti zaneslo in sta trčili. Tovornjak je potisnil osebni avtomobil v obcestni branik. Na osebnem avtomobilu je za približno 30.500, na tovornjaku pa za 1.500 novih dinarjev škode.

ZARADI POLEDICE VERIŽNO TRČENJE

Na cesti I. reda se je v Doberteši vasi pripetila težja prometna nesreča, v kateri je bilo udeleženo kar troje vozil. Voznik avtobusa CE 23-60 LUDVIK STEPINŠEK je v Doberteši vasi ustavil, da bi vzstopili potniki. Za njim je pripejal tovornjak LJ 319-66, ki ga je upravljal JANEZ VAVKEN, doma iz Ljubljane ter ustavil za avtobusom, ker ga ni mogel prehiteti zaradi nasproti vozečih vozil. Za ljubljanskih tovornjakom je pripeljal tovornjak M-AW 507, ki ga je upravljal MIHAEL GLIENKE ter se zaradi prevelike hitrosti zaletel v stoječi tovornjak in ga porinil v avtobus. Pri tem se je poleg vozil poškodoval tudi voznik Janez Vavken. Na vozilih je za 5.000 novih dinarjev škode.

PREVRNIL SE JE S CESTIŠČA

Na cesti III. reda med Žalcem in Grižami se je pred dnevi pripetila težja prometna nesreča. Voznik osebnega avtomobila CE 23-20 OTMAR KOŠEC, doma iz Zabukovice se je peljal iz Žalca proti Grižam. Že med vožnjo ga je na cesti z vozilom zanašalo. Iz nasprotne smeri mu je pripeljal tovornjak, katerega se je verjetno ustrašil in zavozil na desni rob cestišča. Pri tem je s srednjim delom avtomobila trčil v obcestni smernik in se nato prevrnil. Škode na avtomobilu je za 5.000 novih dinarjev. Voznik KOŠEC je kazal znake vinjenosti zato so ga prepeljali na odvzem krvi, vendar se je odvzemu upr l.

REPUBLIŠKO PRVENSTVO

V nedeljo bo na smuških terenih pri Celjski koči zopet veliko smučarsko tekmovanje. Tokrat se bodo na republiškem prvenstvu v veleslalomu in slalomu pomerili najboljši mladinci iz slovenskih smučarskih klubov. Vsekakor tekmovanje, ki bo zadovoljilo ljubitelje smučanja.

VESTI IZ GRIŽ

Pred dnevi je imelo društvo Partizana Griže svoj redni letni občni zbor. Na žalost se občnega zbora, ki je lepo uspel, ni udeležil noben predstavnik OZTK Žalec, niti noben predstavnik sosednih društev.

Člani Partizana pripravljajo za drugo nedeljo meddruštvene tekme v smuškem teku, skokih in slalomu.

-an

TEČAJ NA PAŠKEM KOZJAKU

Osnovna šola »Gustava Šiliha« v Velenju je priredila za 25 svojih učencev smučarski tečaj na Paškem Kozjaku, ki je trajal teden dni. Na smučiščih Kozjaka je bilo snega dovolj in pod vodstvom prizadevnih vodij tečaja (Ota in Roze Kugonič, Bojana Glavača in Ignaca Šaleja) je mladina uživala na lepih smučiščih, četudi so vaditelji terjali veliko disciplinio in prizadevnost. Da bi ob zaključku tečaja ugotovili uspehe in napredek posameznikov, so pripravili tekmovanja v treh skupinah. V posameznih skupinah so dosegli lepe uspehe Danijel Kugonič (400 m slalom 0:48,6), Kugonič Nevenka (2 × 180 m slalom 0:41,9) in Roman Fonda (2 × 180 m slalom 0:40,7).

Fo. Ro.

Plavalci načrtno trenirajo

Ves pretekli teden so bili plavalci celjskega Neptuna na prvih zimskih pripravah v zimskem bazenu v Ravnah na Koroškem. V tem kratkem obdobju treninga v prečudovitem 25-meterskem bazenu so si predvsem izpopolnjevali slog in začeli nabirati vzdržljivost za letošnja naporna tekmovanja v poletni sezoni, ko jih čaka sodelovanje v slovenski plavalni ligi.

Ob koncu treninga so imeli celjski plavalci še prijateljsko tekmovanje z domačini. Kljub temu, da Ravenčani trenirajo v zimskem času vsak dan, so Celjani zmagali skoraj v vseh disciplinah in bi v primeru točkovanja dosegli visoko zmago. Zabeležili pa so nekaj zelo dobrih rezultatov: pionirji: 50 m kravl: Kmet 35,8, Tilinger 36,0; 50 m hrbtno: Suhar 44,5; 50 m prsno: Čevnik 44,0; 50 m delfin: Gajšek, 48,0. Ženske: 50 m prsno Košič 48,4; 50 m kravl: Kmet 37,4, Filipič 44,2. Moški: 200 m kravl: Podpečan 2:49,0; 100 m prsno: Rojšek 1:26,4, Kobe 1:32,0; 50 m delfin: Kovačič 32,4; 50 m hrbtno: Dolžan 37,2, Sagadin 38,8; 100 m kravl: Žnidaršič 1:05,8.

V prihodnje se bodo plavalci Neptuna preselili v telovadnico, nato pa že pred začetkom sezone začeli priprave v Rimskih toplicah. Tako upajo, da bodo kar najbolje pripravljeni za start v prvi slovenski plavalni ligi.

-ed

V LIBOJAH

Šolsko športno društvo »J. Herman« osn. šole Žalec je priredilo pred dnevi smučarski tečaj šoloobveznih otrok svoje in podružničnih šol Liboje, Petrovče, Gotovlje in Šempeter. Pod vodstvom 10 vaditeljev se je naučilo smučanja preko 180 otrok, ki so se ob koncu tekmovanja pomerili v Libojah v skokih in veleslalomu.

TEČAJI ZAKLJUČENI

PIONIRJI NA SMUČEH

7-dnevni smučarski tečaji šoloobveznih otrok so končani. Na terenih pri Petričku, na Golovcu, na Polulah, pri Marovšku in v Vojniku se je naučilo smučarske veščine preko 200 naših otrok. Vsi tečaji so lepo uspeli, kar so pokazala tudi zaključna tekmovanja na posameznih smučiščih. Vsi stroški tečajev so bili kriti zgolj z vpisnino, ki so jo morali plačati učenci. Največ zaslug ima vsekakor zbor učiteljev in vaditeljev smučanja na čelu s prizadevnim Petrom Faktorjem.

PRI CELJSKI KOČI

V nedeljo je bilo pri Celjski koči letošnje občinsko prvenstvo pionirjev v veleslalomu, ki se ga je udeležilo preko 70 mladih tekmovalcev. Razdeljeni so bili v dve kategoriji — 12 ter od 12—14 let.

Rezultati: starejši pionirji — 1. Klinar 59,5 2. Nunčič 60,0, 3. Škoberne 63,7, 4. Vodeb 65,8, 5. Benkoč 66,4; mlajši pionirji — 1. Mežnarič 44,0, 2. Deržek 49,6, 3. Zelič 52,4, 4. Kolšek 52,8, 5. Klinar 54,1, 6. Četina 57,0; starejše pionirke — 1. Oberžan 83,0, 2. Žvar 83,5, 3. Drofenik 130,8; mlajše pionirke — 1. Škoberne 46,0, 2. Gobec 55,2, 3. Veber 62,0, 4. Prelog 62,5.

Po prireditvi sta predstavnika DPM in OZTK Drago Predan in Milan Božič razglasila rezultate in najboljšim podelila diplome in nagrade.

IZ RADEČ

ZBOR ČEBELARJEV

V nedeljo je bil v Radečah občni zbor čebelarskega društva. To prizadevno radeško društvo šteje 50 čebelarjev, ki skrbijo za 800 panjev čebel. Prizadevali pa si bodo, da bodo pridobili še druge ljubitelje čebelarskega dela in ustanovili čebelarski krožek pri osnovni šoli.

Čebelarstvo nedvomno veliko pripomore k razvitemu sadjarstvu. Ker pa ima radeško društvo tudi finančne probleme, so na občnem zboru menili, da bi bilo prav, če bi jim občinska skupščina Laško — glede na njihovo koristno delo — podelila kakšna sredstva.

Po občnem zboru so imeli čebelarji tudi zanimivo predavanje o paši in vzreji matic.

Nastop zabavnega orkestra RTV

Ljubitelji zabavne glasbe nestrpno pričakujejo nastop velikega zabavnega orkestra RTV Ljubljana v Celju. Organizatorji so v zadnjih dneh prejeli več prošenj, naj poskrbe, da bi med solisti nastopila tudi Berta Ambrož s pesmijo Brez besed, ki so jo na zaključni prireditvi za izbiro evrovizijske popevke malone izžvižgali. Ljubiteljem zabavne glasbe se torej obeta, da bodo orkester slišali tudi od blizu in ne samo s plošč.

Rezultati: skoki — star. pionirji: 1. Godler (10,5, 12) 2. Čas (9,12, 5) pionirji 10—12 let: Kos A. (10,5—10,5) 2. Ramšak (9,5—9); pionirji do 10 let: 1. Kos B. (11—9) 2. Kotar (9—9, 5). Veleslalom — star. pionirji: 1. Artnik 40,9, 2. Godler 42,8; pionirji 10-12 let: 1. Kos A. 30,1, Škrbec 35,0 pionirji do 10 let: 1. Kos B. 17,8, 2. Cink 18,8; pionirke do 10 let: 1. Veber 18,8, 2. Rihter 35,5.

Organizacija tekmovanja je bila odlična — taka, kot mora biti na vseh smučarskih tekmovanjih pa naj gre za republiška ali zvezna tekmovanja ali pa za lokalno pionirsko tekmovanje.

Pionir 6490 Ingrad 6470

V nedeljo so se v prijateljskem dvoboju srečali kegljači celjskega Ingrada in Pionirja iz Novega mesta. Zmagali so gostje z rezultatom 6.940 : 6.470. Člani Ingradovega moštva so dosegli naslednje rezultate: Gobec 833, Kompan 797, Lukač 815, Zgonc 832, Šunko 813, Stanojlović 798, Petecin 738 in Radič 844.

J. L.

ŠE VEDNO – SAMO RAZPRAVA

Čeprav je prva razprava o predlogu proračuna občinske zveze za telesno kulturo v Celju minila brez posebnih sklepov, zlasti pa takšnih, ki bi vnašali popravke v predvidene številke in zneske, ki naj bodo na razpolago določenim organizacijam in dejavnostim, je vendarle opozorila na nekatere probleme, ki jih bo treba upoštevati.

Prva ugotovitev je to, da bo sredstev v predvideni višini 59 milijonov dinarjev, kolikor jih bo imela občinska skupščina, občutno premalo, da bi društva z njimi krila vsaj svoje redno, normalno delo. Seveda se v tej zvezi nehote pojavi vprašanje, ali je redna in normalna dejavnost že vsa tista, ki smo jo imeli v preteklosti, ali ne? Ali bodo društva pri svojem delu ostala na dosedanjih pozicijah, ali bodo svoje delo prilagodila novim pogojem in zahtevam? Zdi se, da bodo razpoložljiva sredstva sama prisilila društvena vodstva, da bodo osredotočila svojo dejavnost na tiste panoge, ki zagotavljajo zlasti množično udeležbo mladine; iz te pa se poraja kvaliteta. Spričo te okolnosti in dejstva, da bo dotiranih sredstev premalo za celotno dejavnost, bodo društva prisiljena iskati nove finančne vire.

Predlog o razdelitvi sredstev po tako imenovanih kategorijah, je na seji članov sekretariata občinske zveze, naletel na polno razumevanje in podporo. Po tej razdelitvi dobijo namreč društva, ki se ukvarjajo z atletiko, temeljno telesno vzgojo, smučanjem, plavanjem in streljanjem več od ostalih.

Posebno poglavje je delo občinske zveze in število stalno zaposlenih. Glede na poudarek, da se naj dejavnost odvija v osnovnih organizacijah, lahko pričakujemo nekaj sprememb tudi v forumu občinske zveze za telesno kulturo in pri njegovem finančnem servisu.

Enotnost v izvajanju politike telesne vzgoje bo zagotovljena s tem, da bo občinska zveza tista, ki bo razdeljevala in tudi vodila račun o potrošnji sredstev v vseh telesnovzgojnih organizacijah, tako tudi za športno aktivnost v aeroklubu, avto-moto društvu itd. Razen tega bo občinska zveza vključevala strelsko organizacijo.

O predlogu proračuna za letošnje leto bo konec tega meseca razpravljal in sklepal upravni odbor občinske zveze za telesno kulturo, pred tem pa bodo razgovori s predsedniki vseh organizacij, na katerih bodo podrobneje seznanjali s predlogom proračuna in njegovim namenom.

Občni zbor šahovskega kluba UTOP Zreče

Uspeh mladih

V nedeljo so imeli občni zbor šahovskega kluba UTOP Zreče. Ugotavljamo lahko, da je klub zelo delaven, čeprav je bil ustanovljen šele pred dvema letoma. V svojih vrstah imajo največ pionirskega in mladinskega kadra, ki lepo napreduje.

Ta klub lahko uvrščamo med agilne šahovske klube na podeželju. Organizacijsko so zelo močni, saj imajo v odboru sposobne ljudi, ki bodo lahko še bolj uspešno vodili klub tako organizacijsko kot kvalitetno. Najbolj razveseljivo je to, da imajo v svojih vrstah najboljše pionirje v bivšem celjskem okraju ter so tudi na republiškem prvenstvu želi lepe uspehe. Največ zaslug za te pionirske uspehe pa ima žreška šola, ker so imeli pionirji v njej dobre učitelje ter so jim tudi nudili vse potrebno, da bi se razvili v dobre šahiste. Upamo, da bodo tako dobro še naprej zastopali svoj kraj tako v medobčinskem kakor tudi v republiškem merilu, saj imajo za to vse pogoje. Na tekmovanjih, ki so se jih zreški šahisti udeleževali, so dosegli kar zadovoljive uspehe, saj so v svoji občini na sindikalnem prvenstvu bili prvi, enkrat drugi itd. Za predsednika šahovskega kluba je bil izvoljen Orož Franc, ki že dve leti vodi klub z velikim veseljem in zato bomo verjetno še dosti slišali o zreških šahistih.

Pertinač

TRČENJE V »ŠKARJAH«

Na cesti II. reda v Vrbju pri Šentjurju se je v bližni avtobusne postaje pripetila težja prometna nesreča. Na avtobusni postaji je bil ustavljen osebni avtomobil last J. Melhiorja, ki ga je prehiteval voznik tovornega avtomobila CE 47 — 67, ki ga je upravljal VINKO JAZBINŠEK, doma iz Dobja pri Planini. Ko je bil tovornjak vzporedno z osebnim avtomobilom, mu je nasproti pripeljal ROKO RIŽNAR z osebnim avtomobilom LJ 45 — 55. Kljub zaviranju je prišlo do trčenja. Voznik osebnega avtomobila se je pri tem lažje poškodoval, na avtomobilu pa je za približno 4.000 novih dinarjev škode.
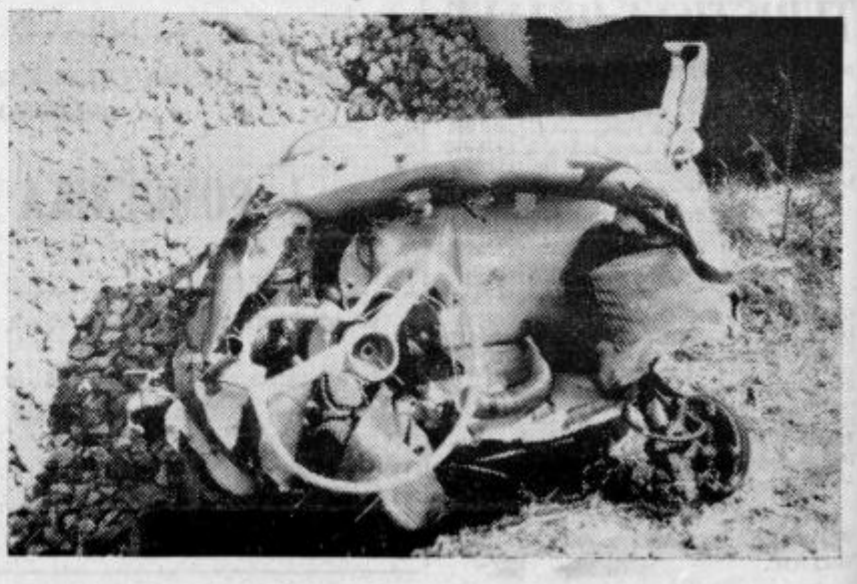
POLEDICA, HITROST IN OSTANEK FICKA **Foto: Poljanšek**